Ч. 117 (14.660). Львів, неділя 30. травня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Четвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

ГАЛИЦЬКА
КАСА ОЩАДНОСТИ
У ЛЬВОВІ
НАЙСТАРША ОЩАДНОСТЕВА ІНСТИТУЦІЯ
— ОСНОВАНА В 1843 Р. —
ОЩАДНОСТЕВІ КНИЖЕЧКИ З ПОРУКОЮ ДЕРЖАВИ
Засяг ділання: Ціла Східна Галичина
ЗАМІСЦЕВІ ВПЛАТИ П. К. О. 500.198

Д-р М. ДЗЕРОВИЧ
виїхав як щорічно до
ЩАВНИЦІ

Централький Кооперативний Банк
„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,
вул. Третього Мая 15.
приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив усіх видів дає кредити на піднесення господарства і промислу.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНІСТЕР"
У ЛЬВОВІ, ВУЛ. РУСЬКА ч. 20, ТЕЛ. 205-47
приймає до обезпечення:
а) від огню: хатні й господарські рухомости, худобу, пашу, збіжжя, товари, як теж будинки вільні від примусу обезпечення,
б) від крадежі-влому: домашнє урядження, товари в крамницях і складах, готівку, векслі, вартісні папери, урядження церков,
в) від рабунку: готівку при її переношенні і перевоженні.

Збомбардували Валенсію та Барсельону.

56 ЛІТАКІВ СКИНУЛО 40 БОМБ. — 30 УБИТИХ, КІЛЬКАСОТ РАНЕНИХ.

Як подає Райтер, минулої ночі 8 національних ескадр (кожна по 7 літаків) збомбардувало Валенсію, скидаючи

40 важких бомб. Кілька будинків зовсім знищено, 30 осіб убито, кількасот ранено.

Літаки прилетіли мабуть з Мальорки; Валенсію бомбардували вони при місячному світлі.

В годині 3.15 два національні літаки скинули кілька бомб на Барсельону; шкоди і жертви в людях невідомі. Протилетунська артилерія почала стріляти, літаки відлетіли у напрямі моря.

ЗАТОПИЛИ АНҐЛІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

Як подає Авас, підчас бомбардування Валенсії одна бомба впала на чердак британського корабля, що стояв на морі; корабель пішов на дно. 7 моряків згинуло, 3-ох важко ранених, 5 легко. Інша бомба ушкодила другий анґлійський корабель, але жертв у людях не було.

І ЧЕРВОНІ ЛІТАКИ БОМБАРДУЮТЬ.

Як подає міністерство національної оборони, червоні літаки збомбардували вчора (пятниця) національні становища під Гуескою, Бельніте і Діґ Лянеке; крім того вони знищили кілька літаків на летунському майдані в Сорії та фабрику вибухових матеріялів у Сабіняніга.

НА ЕСПАНСЬКИХ ФРОНТАХ.

Валенсійське міністерство війни подає, що на баскійському фронті червоні заняли кілька ворожих становищ, на середущому спричинили ворогові втрати, під Сантандером прогнали ворожі літаки, які мали бомбардувати місто. Ген. Кейпо де Ляно заперечує ці вістки і твердить, що на фронті не було нічого цікавого. Національне командування подає, що нац. війська відбили два ворожі наступи на відтинку Хакар і зістрілили червоний літак на баскійському фронті.

ВИМІНЮЮТЬ ЗАСУДЖЕНИХ НА СМЕРТЬ НІМЕЦЬКИХ ЛЕТУНІВ.

Баскійський уряд погодився виміняти двох засуджених на смерть німецьких летунів та 2 інших чужинців на 4-ох полонених червоних летунів.

Чи Комітет неінтервенції упімне червоних,

ЩОБИ НЕ БОМБАРДУВАЛИ КОНТРОЛЮЮЧИХ КОРАБЛІВ?

Комітет неінтервенції зібрався вчора пополудні, щоби розглянути справу заклику до обох еспанських урядів, щоб вели війну гуманними методами. Заклик у справі гуманних метод війни комітет вишле навіть якби кілька держав спротивилось йому.

Представник Італії запротестував проти червового летунства, яке 24. і 26. ц. м. бомбардуючи пристань Пальму на Мальорці, скинуло кілька бомб коло італійських кораблів, які беруть участь у контролі; тоді згинуло 6 італійських старшин і важко ранено багато моряків.

Мабуть німецький уряд прилучиться до інтерпеляції з огляду на недавнє бомбардування „Альбатроса".

Архипенко — почесний член

АСОЦІЯЦІЇ НЕЗАЛЕЖНИХ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ У ЛЬВОВІ.

З нагоди пятьдесятьліття життя світової слави українського різьбаря Олександра Архипенка Асоціяція Незалежних Українських Мистців у Львові на надзвичайному засіданні 27. травня ц. р. вибрала його своїм почесним членом.

Після жидів — черга на нас!

Львів, 29. травня 1937.

Перед жнивами минулого року в деяких повітах південного Поділля (Борщів, Копичинці), а передовсім у деяких селах Борщівщини, були спроби викликати серед нашого населення протижидівські настрої і навіть чинні виступи. Появилися тоді летючки в польській мові, кольпортовані головно біля костелів з нагоди недільних чи святочних богослужень, що недвозначно накликували місцеве населення до бойкоту жидів тим саме, щоб нічого не купувати у жидівських крамницях і не йти на працю до жидів. Та не тільки це. У летючках були теж і заклики до чинних протижидівських виступів на взірець тих, що їх влаштовано у деяких місцевостях корінної Польщі. Не мали ті летючки успіхів у цілій повноті і не зроблено ніде жидівських погромів, як роблено і роблять це й досі по вшехпольській рецепті в центральній і західній Польщі, але всеж таки мали вони деякі наслідки.

Наслідки протижидівської акції були тоді розмірно зовсім невеликі. Скінчилося все вибиттям жидівських шиб. Пошкодовані жиди зробили очевидно великий крик і староства приказали в часі пильних полевих робіт ставити численні варти в селі і біля жидівських домів, що наше населення відчуло дуже болюче. Треба було вжити заходів та інтервенцій у адміністраційної влади, щоб ті репресії відкликала. Характеристичне теж, що місцеві жиди зверталися і то у першу чергу за охороною до нашого духовенства, яке зі свого боку зробило все, щоб остерегти своїх парохіян перед наслідками непотрібних і шкідливих для нас самих протижидівських вибриків, аранжованих чужими чинниками, і то з правила з метою провокації. Цю справу порушив я публично на великому вічу в Борщеві в перших днях липня м. р. і мої слова знайшли повне зрозуміння серед зібраної тисячної селянської маси. Протижидівські вибрики швидко цілковито зліквідовано, слідом за тим відпали теж і репресії з численними нічними вартами. Наше становище і заходи зрозуміли цілковито місцеві жиди, висказуючи нам навіть своє признання і подяку. Цю справу порушив я тоді і на сторінках „Діла" і вона знайшла відгомін теж на шпальтах жидівської преси.

Ориґ. Анґлійські Пальта
вовняні і непромакальні та матеріяли
продає просто консументам
ФАБРИКА УБРАНЬ
Рот і Рудерфер
Львів, Леґіонів 3/І. п.
(над кіном Паляс)
626 1—2

САМБОРСЬКОГО ҐІМНАЗІЯ
ТОВАРИСЬКИЙ ЗІЗД бувших матурістів 1927 року відбудеться 13. червня 1937 в Самборі. Зголошення та адреси надсилати пильно: Секретаріят М.К.К.О., Львів, Валова 9.

Авторів торічних, врештою нечисленних, протижидівських виступів з биттям шиб у ночі в жидівських домах у деяких селах південного Поділля слід шукати не в нашому національному таборі. Вказують на це самі друковані летючки у польській мові та їх зміст і факт розповсюднювання їх головно біля костелів, як і не менше знаменний факт, що проти них не виступило місцеве польське духовенство, що у своїй масі симпатизує явно з вшехпольським рухом, недвозначно виявляло своє вдоволення з чинних виявів антисемітизму і то на тлі расизму і тому самозрозуміло, що жиди до нього не зверталися навіть за моральною охороною перед нічними нападами. Биття жидівських шиб у ночі мало тоді місце і в самому Борщеві, де спричинниками були місцеві молоді польські інтеліґенти, сини визначних польських діячів. Це і розкриває, де слід шукати арранжерів та виконавців минулорічних протижидівських вибриків і бешкетів.

Після жидів черга на нас. Що польське духовенство, як врештою і величезна більшість польської інтеліґенції у Східній Галичині, не належить до наших прихильників, річ загально відома. Що більше. Саме ніхто інший, як польське римо-католицьке духовенство йде завжди в авангарді протиукраїнського наступу і тільки нечисленні одиниці зпоміж нього ставляться обєктивно до нас як до національної збірноти і до греко-кат. обряду. Ті справдішні білі круки не мають за це симпатії серед свого громадянства та у своєї духовної влади, чого клясичним прикладом є особа колишнього тернопільського римо-кат. пароха о. д-ра Ратушного, якого за його такт та обєктивізм супроти українців кинули в далеку сільську глушу десь на Підкарпатті.

До воюючих протиукраїнських діячів належить неодин зпоміж польського духовенства. Не йде тут тільки про саме душехватство, практиковане здавна всупереч постановам конкордату і кодексу канонічного права. При реалізації популярного нині серед польського „кресового" громадянства гасла „Ні пяди землі в українські руки!" польське духовенство веде перед і всіми своїми впливами старається не допустити до того, щоб наш селянин зміг набути хочби невеличкий клаптик землі з парцельованого двірського обшару.

Як приклад — він сьогодні і типовий, — як польське духовенство на Поділлі ставиться до нас, подаю становище польського римо-кат. пароха в Глубічку, пов. Борщів, о. Погоди. У свято Вознесення латинського обряду 6. травня ц. р. мав цей „кресовий" діяч у реверенді проповідь у костелі в Глубічку. Менше говорив він про велику подію з Нового Завіту, яку саме святковано, бо вибрав собі за основну тему сучасну польську політику. У своїй проповіді сказав він між іншим, що сьогодні не зле живеться „русінам" на Поділлі під польською владою. Мають вони свою церкву, свої школи, ріжні товариства і кооперативи, які розвиваються без перепон і навіть у додатку купують польську землю. Вони наші завзяті вороги і їм земля не належиться, бо це польська земля, яка має припасти тільки полякам. Русинів треба усюди добре пильнувати і слідити кожний їх крок. Це малаб робити польська державна поліція, але вона якслід їх не пильнує. А звертаючись до своїх парохіян, візвав їх цей новочасний польський „богоугодник", щоб вони самі пильнували своїх сусідів „русинув", підглядали кожний їх крок і про все доносили негайно польській державній поліції.

Повищий факт такого публичного протиукраїнського виступу на проповіді в костелі польського священника далеко не відокремлений. Проти нас виступає польське римо-кат. духовенство не тільки в Галичині, але й на північних православних землях, як це було недавно з голосною проповіддю о. Токаржевського в Ковлі на Волині.

Важне для тих, що купують срібло
Фабрика срібних виробів
Е. Л. Нойман — Львів
тільки **КОХАНОВСЬКОГО 21.** Тел 206-74
звертає увагу заінтересованих, що її взори срібла є проектовані і засоблені у фабриці, чий фабричний знак [illegible] є знаком фабрики, а подібні взори продавані в торговлі без цього знаку є лише незручними копіями її оригінальних моделів. Дістанете у Львові лише безпосередньо у фабриці та у всіх більших юбилерських крамницях у цілій Польщі.

Це явище симптоматичне та характеристичне для сучасної психіки польського духовенства, що живе на українських етнографічних землях, і тому присвячуємо йому нашу окрему увагу. Протиукраїнські вискази й виступи ріжних польських ксьондзів у роді Погоди чи Токаржевського не заскакують нас несподівано і до них ми привикли.

У царській Росії православне московське або обмосковлене духовенство було здебільша орудям у руках поліції. За це було воно в погорді у свідомішої частини свого громадянства, яке з його голосом зовсім не рахувалося. Але і там такий виступ, як у Глубічку біля Борщева, був, здається, неможливий.

Тут у нас сьогодні інакше і представники польського воюючого римо-кат. костела такого загального осуду у свого громадянства напевно не знайдуть, коли після свого протижидівського походу стали у проводі походу проти нас!

Д-р Степан Баран.

ФОТОҐРАФІЧНІ АПАРАТИ від найпростіших до найбільш удосконалених у великім виборі поручає відома з солідности фірма **ІНЖ. А. ШАРФ** Львів, Сикстуська 2

Перша маніфестація з приводу світової вистави.

ВІЙСЬКА РЕВОЛЮЦІЇ, ІМПЕРІЇ, РЕСТАВРАЦІЇ І ТРЕТЬОЇ РЕСПУБЛИКИ ДЕФІЛЮВАЛИ НА ЕЛІЗЕЙСЬКИХ ПОЛЯХ ПЕРЕД ПРЕЗИДЕНТОМ ФРАНЦІЇ.

Париж, 24. травня 1937.

Велитенське людське море закрило нині вранці площу Етуаль та Елізейськ Поля, щоб оплескувати французьку армію. Точно в год. 10-ій приїздить автом на площу Звізди президент республики Альбер Лебрен. Марсилеза, привітання, і шеф держави входить в окруженні генералітету та міністрів на трибуну, збудовану біля могили незнаного вояка Франції. У сяйві сонця блестять шоломи національної гвардії президента, лопотять під подувом вітру прапори, а сотки тисяч людей витають грімким окликом: „Вів ль' арме", „Нехай живе армія" перші відділи війська, що появляються біля Тріюмфального Луку.

Бо нині, напередодні відкриття світової ви-

ПАВЛО КОВЖУН.

Українець на вершинах світової слави.

(50-ліття Олександра Архипенка).

Сьогодні 30. травня чужинна преса пригадує 50-ліття одного з найбільших світових мистців, наймаркантнішого представника сучасности, різьбаря Олександра Архипенка. Він підніс українське мистецтво до світового значіння і рівня, його творчість займає провідне і типове місце у розвитку новочасного мистецтва.

Імя Олександра Архипенка знаходимо у всіх без вийнятку лексиконах, про його творчість писали і пишуть найкращі мистецтвознавці всіх народів, а 11 великих монографій у головних мовах світу докладно обговорюють шляхи, напрямки та мистецький зміст його творчости. І ми маємо теж дві монографії про нього. Сотні статтей у періодичній мистецькій пресі всього культурного світу від 25 літ слідкують за кожним новим твором Архипенка, слідкують за всім тим, що його талант і розум добувають зі себе. Твори Архипенка знаходяться у всіх головних музеях Европи, Америки, Азії, навіть у багатьох приватних збірках. Понад сто вистав творів Архипенка улаштували світові столиці. Саме тепер Архипенко запрошений на виклади про творчість і мистецтво до двох університетів в Америці.

Олександер Архипенко народився 30. травня 1887. року у Києві як син директора лябораторій університету св. Володимира, свідомій українській родині, яка також видала і його брата, відомого українського діяча і українського міністра Евгена Архипенка. Його життя проходило з самого дитинства v тяжкій праці і послідовному змаганню до мистецької творчости. З початку учиться Архипенко у Києві у місцевій мистецькій школі, далі у Москві і Парижі, у найславнішого різьбара того часу — Родена.

Ще перед війною Архипенко здобуває імя передового мистця в Европі, організує свою власну школу у Парижі, згодом переносить її до Берліна; у нього вчилося чимало европейських різьбарів. У всіх краях Архипенко має своїх посередніх і безпосередніх учнів і наслідувачів свого мистецтва.

Варт пригадати, що Архипенко приїхав надовго перед війною у Париж, де почав працювати самотньо. Навіть у такому середовищі як париське, де всі найсміливіші почини находять відразу чутливих знавців, Архипенко мусів довго чекати на справжню оцінку своєї праці. Він починав виставляти у Сальоні Незалежних, бо там не треба було проходити ніякої комісії — жюрі, — кожний мистець може заплативши за місце виставляти те, що має. Париська преса довгий час глузувала собі з творів Архипенка, як це роблять і досі нетямущі в мистецтві — ті, які гадають, що їх голе око та здоровий розум вистачають, щоб зрозуміти твір мистецтва. Сила Архипенкової творчости полягає у тому, що вона має незвичайно гостро зарисовану індивідуальність і що вона наскрізь сучасна, тимто вона провідна у мистецтві сучасної доби. Його твори виросли на сучасному европейському мистецькому ґрунті, а світове імя здобув Архипенко виключно мистецькими елементами, вперше ним створеними. Архипенко мав незвичайний вплив на ріжні відміни образотворчого мистецтва — від архітектури аж до всяких форм малярства.

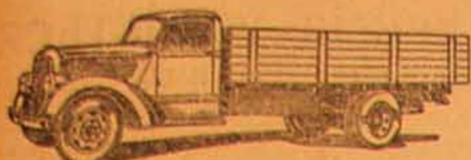
Коли мистецтво нашої доби залишить колись, так само як дотеперішні епохи, свій власний стиль, то в ньому одною з рис буде напевне те, що вніс у нього Архипенко.

Творчість Архипенка виросла поза українським життям. Українське життя мистецьке та культурне не вміщувало у свої рямці творчости Архипенка, а проте мистецька праця Архипенка спрямовує наше мистецтво на єдино доцільний і правильний шлях: досягти вершин світової культури і бути її співтворцем.

Заслуга Архипенка для української культури полягає і в тому, що саме він доказав, які сили і здібности дрімають у нашій нації, та що при відповідних умовинах ці сили можуть проявитись теж з користю для загальнолюдського культурного розвитку. Нині українське мистецтво осягнуло вже такий високий рівень, що на його тлі Архипенко стає природним речником нової української доби; перед 25 роками не можна було про це навіть мріяти.

Тома Масарик у своїх відомих спогадах „Світова Революція" у кількох місцях книги підкреслює значіння визначних мистців та взагалі мистецтва, літератури і музики для пропаганди національних ідей і національної справи. Він позаздрив полякам, що мали Падеревського, югославянам, що мали видатного різьбара Мештровича у Римі; він віднаначує своїх чеських мистців Купку і Бразду та співачку Дестінову і жаліє, що чехи мали дуже мало таких людей у світі. Ми добре знаємо, що зробив для польського народу Падеревський, знаємо і з нашого життя про нечинне незаступне культурне представництво хору Кошиця, знаємо, яке значіння мали наші співаки Мишуга, Менцінський, Крушельницька, а навіть виступи в українському імені і барвах атлєта Гаркавенка. Але напевно ніхто з них не осягнув на міжнародньому полі такого значіння, як Олександер Архипенко.

В цей день пятьдесятиліття нашого знаменитого земляка посилаємо йому від нашого громадянства з рідних земель найкращі та найщиріші побажання у дальшій праці.

Вантажне підвоззя

марки 1—3

„DODGE" (Chrysler Corporation)

найновіші моделі на рік 1937.

9 ріжних типів, поклажа нетто від 750 до 5000 кг. Спеціяльно видовжене підвоззя на автобуси. Ціни конкуренційні від зол. 5·700·—

Інформації дає і демонструє: Представництво на Східну Галичину фірма

„Б Е К А Т Е"

Ска з о. п.

у Львові, вул. Зибликевича 13, тел. 295-01.

стави, французька армія святкує 100-ліття, вірніше 101-ті роковини, як скінчили будувати цей памятник у честь французького війська.

Наполеон I. зарядив цю будову декретом із 18. лютого 1806 р. і її закінчили аж за французького короля Людвика Филипа, а попід цей лук перейшли опісля і тріюмфальні походи республиканських військ.

Десять тисяч голубів вилітають, випущені на волю із верху лука слави, сповіщаючи початок дефіляди. Здалека доходить гук гарматніх вистрілів.

Із вулиці Великої Армії (Гранд Арме) вїздять на площу на буланих конях гузари Першої Республики в чаках із перами та в обтислих штанах; за ними йде піхота з 1793 р.: шапки у виді пирога, блюзки в роді фрака та білій камізельці, білі штани та довгі кріси; наполеонські відділи: в одностроях з часів консуляту, опісля з часів імперії; величава ґвардія Наполеона I. на білих конях в золотих шоломах. А ось королівські війська Реставрації: кавалерія Карла X., зуави — піхота, що здобули Альжирію, війська Людвика Филипа, вояки Наполеона III. Війська Третьої Республики: ті зперед 1914 р.: піхота в червоних штанах і ті вояки, що перші пішли в огонь 1914 р.

Публика шаліє із захоплення. Оклики „Вів ля Франс" — „Нехай живе Франція" перетворюються в одну бурю крику. Багато простягнених рук, що віддають т. зв. римський поклін переходячим військам.

Похід закінчує армія в одностроях з 1937 р.: військові старшинські школи, піхота, кіннота, летуни, моряки, гарматчики, танки. Гуркіт моторів і відділ за відділом сходить із площі Звізди Елізейськими Полями до площі де-ля Конкорд.

* * *

По військовій параді юрба не розходиться домів. Співають Марсилезу. Перед каменицею соціялістичного щоденника „Ле Попілер" при Елізейських Полях приходить до короткої демонстрації. Молоді демонстранти кличуть „Франція для французів", „геть з Москвою", „геть з Блюмом", „геть з жидами", „нехай живе Ля Рок"; „нехай живе Доріо", „нехай живе фронт свободи"!

Кінну ґвардію, що повільно їдучи усуває демонстрантів зпід „Ле Попілера", уступаючі демонстранти витають окликами: „Нехай живе ґвардія", „ґвардія з нами" — нова тактика націоналістичних ґруп — до речі вивчена від комуністів, щоб не дразнити поліції чи ґвардії, що виконує свій службовий обовязок.

Юрій Студинський.

Спішіть з підпискою уділів у

пром-банку

за 1936 р. виплачено уділовцям 5% дивиденди

Львів, ул. Ґродзіцьких 1. I. п. Тел. 292-15. П. К. О. 506-778.

„Німеччина зробила багато для европейського миру"

ЗАЯВИВ Д-Р ШАХТ.

Д-р Шахт виголосив на бенкеті у франко-німецькому товаристві промову, в якій заявив, що ціллю його подорожі було не тільки отворити німецький павільон на виставі, але й перевести безпосередні розмови з чоловими французькими політиками, що уможливили би тісніше порозуміння між Францією та Німеччиною.

Французька преса закидає німецькій політиці, що вона виступає постійно з домаганнями. На те д-р Шахт відповів що, Німеччина зі свого боку чимало дає і вже дала. Німеччина дає мир, гарантію миру в Европі. Німеччина обіцює вернутись до Ліги Націй, яка стала би тоді не тільки карним трибуналом, але й радою порозуміння, де народи могли би дискутувати над своїми проблемами. Німеччина годиться на порозуміння щодо розмірів зброєнь, бо вся Европа угинається під надмірними коштами зброєнь у всіх державах. Чи це мало, чи можна дати щось більше? Зате Німеччина домагається змоги взятися до кольоніяльної діяльности, якої форма, розміри й насилення можуть ще бути предметом дискусії. Необхідно передискутувати німецькі домагання і пропозиції. Промову закінчив д-р Шахт заявою, що говорить в імені народу, який бажає миру й порозуміння з усіма европейськими народами.

АБСОЛЮТНО ПЕВНОЮ

ОХОРОНОЮ ПЕРЕД ГРОМАМИ

є громозводи

фахово і доцільно виконані українською фірмою

„е-сотр" Львів, ул. Сикстуська ч. 29. Тел. 203—30.

Кошториси й оферти безплатно.

Страйк у мексиканському нафтовому промислі.

Коло 30.000 робітників, які працюють в 11-ох нафтових фірмах, застрайкувало; страйкові стійки бережуть вступу до шибів. Державний монополь постачає паливо для залізниць, установ і державних та дипльоматичних самоходів; страйковий комітет це заапробував, але припаси монополю небавом вичерпаються. Здається, що не обійдеться без інтервенції президента республики.

СТРАЙК МЕКСИКАНСЬКИХ ЗАЛІЗНИЦЬ.

У Мексику вибух страйк залізничників; залізничий рух у всьому краю спинений. Страйкарі жаліються, що залізничі товариства не додержали умов.

72.000 РОБІТНИКІВ СТРАЙКУЄ У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

Страйк обняв 25 фабрик „Республиканської Сталевої Компанії", на 77.900 робітників покинуло працю 72.240. 1.000 страйкарів намагалося перервати працю в одній з кількох фабрик компанії, які ще працюють; поліція розігнала їх. Підчас демонстрацій ранено одного поліцая і 5-ох страйкарів.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Адміністрація.

Енрільо

Кава для Твойого здоровля!

У ЦАРСТВІ СТАЛІНА.

ЯҐОДА НАМАГАВСЯ ПОКІНЧИТИ САМОГУБСТВОМ?

Як повідомляють з Москви, в ночі з середи на четвер б. нарком внутрішніх справ Яґода намагався відібрати собі життя, протинаючи артерію куском шкла (інші кажуть, що стріляючи з револьверу в околиці серця). Його стан безнадійний. В російських еміґрантських колах добачують у цьому руку уряду, який хотів оминути процесу, що скомпромітує совітську владу.

„КУТЄПОВ Ч. 2" ПРОБУДИВСЯ В ПОРУ.

Як подає естонський часопис „Ваба Маа", большевики намагалися схопити б. царського полковника Миколу Яковлева. Його знайомий Растеряєв запросив його до свого дому, віддаленого на 5 км. від совітського кордону та дав йому вина змішаного з якимсь лікарством на сон. Коли Яковлів заснув, його взяли на фіру і почали везти до кордону, але він в пору пробудився і втік. Растеряєв з цілою родиною втік до СССР, залишаючи в Естонії все майно.

Український виріб для оброї господині.

Аґроза Львів

БУДИНІ Дригці Олійки

2,880.000 РУБЛІВ НА ПАЛАТУ ДИРЕКТОРА, 20.000 НА МЕШКАННЯ РОБІТНИКІВ.

„За індустріялізацію" подає деякі цікаві подробиці про життя кациків у „країні селян і робітників", до речі — у країні жахливої селянсько-робітничої нужди, де загал живе на дуже примітивному рівні.

Нпр. фабрика в Макіївці дістала 9,366.000 рублів на те, щоби підвищити життєву стопу робітника; 50% тої квоти призначено на будову робітничих домів. На ділі **не вибудували ні одного робітничого дому**, а на ремонт видали всього 200.000 рублів. Решту зужили на директорські доми: ремонт одного директорського дому коштував 66.000 рублів, **устаткування одного директорського кабінету — 40.000 рублів.** Щоби найти підхоже умебльовання для директора та його заступника, вислали спеціялістів до Москви, Харкова, Ростова й Новоросійська; разом з тими подорожами **умеблювання коштувало... 400.000 рублів.**

На мешкання для стахановців призначили 20.000 рублів, на ремонт санаторії в Ямні 27.000, **а на будову люксусової палати для директора — 2,228.000 рублів.** Крім того новий директор, як лише приїхав, вибудував **теплярню за 900.000 рублів...** (АТЕ).

„ЗОРЯ" ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ О. ЛЕВИЦЬКА і С-ка

у Львові, вул. Кордецького 50, Тел. 260-04. ПКО 503.881.

поручає власні вироби найкращої якости:

ПАСТУ до взуття „Елеґант" терп. і воск. у всіх красках

ПАСТУ до взуття „Елеґант" люкс, в тубах у всіх красках

ПАСТУ до підлоги „Французька маса" (фротерyючу і фарбуючу)

ВІСК до підлоги — СИНКУ до біля помадкову і коронову — ШВАРЦ до чобіт — ВАСЕЛІНУ до шкір — ВІСК шевський — СМОЛУ шевську чорну і білу — МУХОЛАПКИ. 905

12 бєльських фабрик

доставляє нам свої вироби. — Просимо оглянути наші 3 великі виставові вікна.

РАГЛЯНИ І УБРАННЯ МУЖЕСЬКІ ПЛАЩІ І ЖІНОЧІ КОМПЛЕТИ

Якість і виконання ТІЛЬКИ першорядні.

Оригінальні англійські непромакальні плащі.

„Повшехни Склад Одзєжи"

Справа греко-католицького священника у Познані.

Познань, у травні 1937.

Дуже актуальною справою в життї української кольонії в Познані є потреба свого священника. Вичувається це серед студентів, як і серед старших громадян. Є, правда, в Познані військовий греко-кат. капелян, але він постійно відмовляється від виконування якихнебудь релігійних послуг, помимувши вже те, що є суспендований. Тому наші студенти і старші громадяни або ходять до костела, або до православної гарнізонової церкви, де батюшка-кацап викривлює нашу мову, або (в переважній більшости) не ходять ніде.

Управа Української Студ. Громади в Познані рішила конечно змінити цей стан річей і старатися про постійного нашого священника. Покищо заходом Громади запрошено у Великім Тижні о. д-ра Кладочного на великодні реколекції, користаючи з його поїздки по вязницях. Реколекції відбулися в манастирі оо Францішканів (6 наук), потім була спільна сповідь і св. Причастія. Загал громадянства був повідомлений про реколекції оголошенням у нашій і польській пресі. Зацікавлення реколекціями було велике, було багато старших громадян, можна було бачити й таких, про яких ніхто не знав, що вони українці.

На сам Великдень, на превеликий жаль, о. д-р Кладочний мусів уже виїхати і не міг відправити нам Служби Божої. Відбулося лише спільне свячене Української Студ. Громади для членів і запрошених гостей.

Велике зацікавлення реколекціями тільки утвердило Громаду в переконанні, що постійний греко-кат. священник у Познані просто необхідний. Це буде мати чимале значіння і під релігійним і під національним оглядом. Митрополича Консисторія поставилася до цілої справи прихильно — йде тільки про дозвіл від кардинала Гльонда, який чомусь не зовсім прихильний цій справі, та про деякі перешкоди матеріяльної натури. Священник був би тут у характері студентського капеляна. Як зачуваємо, згоджується ним бути о. д-р Кладочний, який має дозвіл від кард. Гльонда на постійний побут у Познані. Справа розвяжеться мабуть ще до великих ферій і по феріях вже буде переведена в діло.

Про користи з цього для наших заточенців зайво писати. Щонедільні богослуження були би першим вузлом, який получить всіх українців у Познані і близькій околиці в одну спільноту, бо поза студентськими нема тут ніяких наших організацій. Наслідком буде напевне менше число винароднілих, що, на жаль, трапляється, особливо серед мішаних подруж. Греко-кат. священник-українець мав би тут теж широке поле до ділання між православними братами, які будуть горнутись до нас, якщо побачать нашу працю та нашу ідейність.

К.

Навіть найскромніші страви наберуть добірного смаку

по доданю кількох крапель

MAGGIого

ПРИПРАВИ

Р 11

Грабежі і нищення крамниць ватагою Добошинського.

ПЕРЕСТРАШЕНИЙ СТАРОСТА СКРИВАВСЯ У СПІЖАРЦІ.

В пятницю 28. ц. м. зізнавали далі свідки у процесі за напад на Мисьленіце, які описували грабежі та нищення крамниць учасниками ватаги Добошинського. І так св. Г. Спліхал, співвласник складу зброї з Кракова зізнав, що дня 20. червня 1936. р. інж. Добошинський купив у нього 50 набоїв до автоматичного револьвера. Цю подробицю свідок ствердив на основі записки в контрольній книжці. Св. Кунегунда Турек оповідала про напад на помешкання старости Басари. Коло год. 3-ої вранці збудилась від стрілів і крику учасників ватаги Добошинського, які добувалися до помешкання старости. Напасники розбили двері сокирою і стероризували револьверами свідка допитуючись за старостою, який скрився разом зі свідком у спіжарці. На питання мужчини з револьвером і компасом (Добошинського) „де староста" відповіла, що староста виїхав. Залишився лише гість старости, який приїхав до нього у важній справі. Просила дарувати йому життя, бо має дружину і діти. Пізнає між підсудними Яна Квінту як того, що її тероризував. По відході напасників ствердила, що помешкання старости було зруйноване. Напасники порубали сокирами меблі, розбили дзеркало, скинули з дивaном на землю образ Матери Божої та його потоптали. Напасники забрали кілька убрань, портфель з кількасот золотими а свідкові шлюбну обручку і годинник марки „Омега".

З черги зізнавали як свідки жиди купці або члени їх родини з Мисьленіц, яким напасники понищили крамниці. Тому деякі з них зовсім зруйновані і мусіли позамикати свої крамниці. Деякі власники крамниць були навіть свідками нищення їх крамниць. І так св. Й. Гопфенберг зізнав, що критичного ранку вертався з печивом до своєї споживчої крамниці. Стрінувся з гуртом людей і хтось кинув за ним сокирою. По повороті до крамниці ствердив, що уладження крамниці знищене, а товар заграбаний. Св. Кенрайх бачив, як ватага руйнувала крамниці. Цілою акцією ватаги кермував Добошинський.

В суботу зізнавали ще теж свідки.

—o—

ЛЕВ ЧУБКО

Заведення Електро - механічне

Львів, ул. Ліндого ч. 6. Телефон: 271-58

полагоджує ремонти, направи всіляких апаратів електро-медичних, як: апарати Рентґена, діятермічні, кавстики, ендоскопії, гальванізації, фарадизації (пантостати), лямпи кварцеві і т. д. — Доробляю складові частини до згаданих апаратів, тубуси до рентґенотерапії на вимагані виміри, вилучники ніжні, каблі високого напяття та кінцівки до каблів для діятермічних апаратів, електроди до гальванізації. Догляд (консервація) вище вказаних уладжень. Будова трансформаторів. Технічні поради даємо безінтересовно. **На бажання виїзджаю на провінцію.** Припоручення виконую солідно і по поміркованих цінах. 2—12

Валєнсія жаліється

ПЕРЕД ЛІҐОЮ НАЦІЙ.

На вчорашньому засіданні Рада Ліґи Націй розглянула кілька дрібних справ (Александрета, конференція гігієни американських держав), опісля забрав голос представник Валенсії дель Вайо (б. міністр закордонних справ), який старався доказати, що діяльність льондонського комітету неінтервенції неуспішна, а для уряду з Валенсії шкідлива. Бесідник зібрав цілу низку закидів під адресою Італії й Німеччини, що відносяться до неінтервенції та до способу ведення війни. Порушені бесідником справи підлягають, на думку еспанського делегата, компетенції Ліґи і тому Рада Ліґи повинна заняти до них рішаюче становище. Представник валенсійського уряду не поставив ніяких конкретних внесків.

Після дель Вая забрали голос міністри: Дельбос, Літвінов, Іден та Жордан (Нова Зеляндія). Найближче засідання Ради Ліґи Націй нині.

ПАЛЬМИ НЕ ВІЛЬНО БОМБАРДУВАТИ.

Валенсійський уряд запевнив британського представника у Валенсії, що пристань Пальма на Маллорці є смугою безпеки, доступною для всіх воєнних кораблів, які беруть участь у контролі. Про те повідомлено комітет неінтервенції.

ЩЕ ОДНА ЗМОВА В БАРСЕЛЬОНІ?

З Барсельони прийшла вістка, що цього тижня викрили там змову, яка змагала до державного перевороту. Влада промовчала цю подію.

БОЛЬШЕВИКИ ГОДЯТЬСЯ НА ПЕРЕМИРЯ.

Райтер подає з Москви, що совітський уряд в засаді приняв британську пропозицію, щодо перемиря в Еспанії, але під умовою, що національні війська перші припинять операції і що мароканські частини усунеться з національної армії разом із чужинецькими добровольцями.

—o—

Позиція посла Доріо скріплена.

Завішення посла Доріо, провідника правої „суспільної партії" в обовязках посадника Сан Дені, здобуло йому чималу популярність, його щоденник „Ля Ліберте" почали масово купувати. Навіть праве крило „людового фронту" критикує нетактовний крок уряду супроти посла Доріо.

ПРЕСА КРАЙНОЇ ПРАВИЦІ РОЗБУДОВУЄТЬСЯ.

„Ля Ліберте" розвивається дуже гарно, відколи її закупив Доріо. Тепер розійшлись поголоски, що й провідник „людової партії" (давнього „вогненого хреста") де ля Рок хоче купити для своєї партії якийсь щоденник. Як кажуть, пробував купити „Журналь" або „Еко де Парі", але йому не пощастило, тому тепер він переговорює у цій справі з дирекцією „Матена".

ФРАНЦУСЬКІ ЧАСОПИСИ ДОРОЖІЮТЬ.

Союз французьких видавців часописів рішив від 1. червня піднести ціну щоденників з 30-ох на 40 сантімів. Слід додати, що недавно французькі часописи коштували лише 25 сантімів.

Проти веснянок

крем і мило Лешніцера

Як ендеки баламутять польську опінію.

ХАРАКТЕРИСТИЧНІ ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ У ЛУЦЬКОМУ ПРОЦЕСІ.

В політичному процесі ендецької партії проти редакторів тижневика воев. Юзефського „Волинь“, що відбувається перед судом у Луцьку, зізнають далі свідки. Їх зізнання дуже характеристичні, бо кидають сніп світла на послідовну протиукраїнську політику на Волині. Тому в доповненні до звіту з першого дня розправи, що його помістило „Діло“ з 28. ц. м. (ч. 115), подаємо характеристичні місця зі зізнань деяких свідків з 1. дня розправи. І так св. Сухожевський, посол і голова хліборобської палати в Луцьку між іншим ствердив, що на Волині дійшло в останніх роках до великих змін, якщо порівнати вислід виборів до сойму в 1922. р., коли з листи ч. 16 вибрано з цих земель майже самих українців, з теперішнім моментом, коли більшість (70%) послів на цій землі поляки, а решта українці, які стоять на ґрунті польської державности. Отже ендеки („стронніцтво народове“) баламутять польську опінію, мовляв, на Волині державна влада „будує Україну“. Питаюся: де? Чи в самоуправі, де давніше не було зовсім поляків, а нині дуже багато військових осадників є війтами; чи в осадництві, де польський елемент міцніє і щораз краще почувається тут, як у себе в дома, осягаючи щораз то більші впливи серед населення; чи в шкільництві де існуюча система є виконанням закону, що його опрацював Ґрабський? Якщо йде про землю, якої нібито позбуваємося в користь чужого елементу **стверджую, що 22.000 польських родин з центральних і західніх земель осіло на Волині в роках незалежности.**

Св. пос. Гофман ствердив, що польська державна політика на Волині спирається на ідеї марш. Пілсудського, висловленій у його промовах у Сувалках, Луцьку і Рівному. Засадничою тезою цих промов було першенство польської культури без шовіністичного гнету та гакатистичного натиску. **Підкреслив, що 99% польських дітей ходить до польських шкіл.** Додав, що утраквістичні школи ріжняться від польських хіба тим, що в них викладають українську мову як предмет. Св. пос. Пулавський зізнав, що масова національна асиміляція українського населення Волині (77%) неможлива, але реальною є програма державної і суспільної асиміляції цього населення.

Св. Ян Полтович, урядовець воєвідства, характеризує український нелеґальний рух на Волині. До 1932. р. ні ОУН ні УВО не проявляли ніякої діяльности. В 1932. р. на конгресі ОУН у Праві рішено розпочати ірредентичну акцію на Волині. Створено окремий волинський реферат. Від того часу на Волині появляється ОУН. Одначе ніколи не набирала масового характеру. В роках 1930. і 1931. було по одному, два випадки акції ОУН. В 1932. р. цифра сягає до 16, в 1933. — 100. Опісля спадає. В 1934. р. маємо вже тільки 41 виступів, в 1936. — 23, а в 1937. — 4.

В пятницю, другого дня розправи зізнавав як свідок полк. В. Славек. Підкреслив, що державну політику на Волині веде влада від 1926. р. згідно з намірами польського уряду і була відома марш. Пілсудському. Якщоб воев. Юзефський вів політику незгідну з плянами марш. Пілсудського, його напевно уряд відкликав би. Здогадується, що марш. Пілсудський цікавився спеціяльно політикою на Волині, бо ця земля вяжеться тісно з оборонністю держави, а нею марш. Пілсудський найбільше цікавився. Стверджує, що по смерти марш. Пілсудського розмовляв з воев. Юзефським як прем'єр уряду і тоді свідок акцептував його політику. Додав, що державна політика на Волині по смерти марш. Пілсудського не змінилася, як довго свідок був прем'єром. Щож торкається політики пізніших урядів не вважає себе компетентним давати відповідь.

Св. К. Левіцький, дир. відділу Рільного Банку в Луцьку, говорив про кредитову політику уряду супроти військових осадників. Отже на основі розпорядку з 1934. р. у Рільному Банку скомасовано довги осадників і **відписано їм 50%. Другу половину довгу Рільний Банк розложив осадникам на сплати на 60 років — при** 3% річно. Одначе і цих низьких сплат осадники

Підчас спеки холодимося

МОРОЗИВОМ

тільки з фабрики

„ФОРТУНА НОВА“

Тел. 226-14.

точно не сплачують. В кожному випадку осадники костопільського повіту, що стоїть під господарським оглядом погано, платять краще (27%), ніж осадники з найбагатшого кремянецького повіту (9,9%). **Вкінці підкреслив, що деякі люди ведуть агітацію між осадниками, щоб не платили і цих низьких банкових сплат.** Прізвищ цих аґітаторів не подав. Св. Галецінський, полк. 1. бриґади заявив, що на його думку „Волинь“ не повинен був поміщувати на своїх сторінках статті „Без Пілсудського“, бо вона розбиває польське громадянство, замість його обеднати.

По зізнаннях св. кап. Філяра, суд допустив ще доказ з деяких актів.

Останнє слово радіотехніки це — „Велит“

УКРАЇНСЬКА ВИРІБНЯ РАДІОПРИЙМАЧІВ

„ЕРҐОН“

Львів, Потоцького ч. 58.

М. РУДНИЦЬКИЙ. 4

30 ЛІТ ПО МАТУРІ.

4. Від обіду до цукорні.

Офіціяльна частина зїзду завершена обідом, на який запрошені наші вчителі та місцеві пароxи. На головних фотелях сідають запрошені гості, решта, де кому приємно. Як виглядають офіціяльні промови — всі знаєте. Один наш учитель встає що пять хвилин і хоче по черзі вносити тости усіх близьких своєму серцю учнів. Він привіз у своїх кишенях маленькі записники від 1-ої кляси гімназійної і памятає, хто коли здавав яку приватну лектуру і хто його коли защо вистукав. Коли другий учитель теж промовляє вдруге за довго і за патетично — приходить хвилина, коли готов образитися: учні розмовляють, як на „годині“. Ось-ось попросимо одного з наших представників, щоб устав як за шкільних часів: „Пане професоре! Кляса уповажнила мене заявити, що у нас так неприйнято...“

Недурно більшість із нас приїхала у звичайних ясних убраннях, а не в караванярській жалобі — щоб було свобідніше та погідніше!

Приходить хвилина, коли запрошені гості приготовились вислухати преповажне експозе: забирає слово наш товариш на найвідповідальнішому політичному становищі. Та ми, товариші, знаємо його добре: він не впаде з дроту на висоті 30 літ над матурою, бо почувається так свобідно, якби перекладав Цезара. Нелегка це справа зясувати, завдяки чому тримається так довго бережанська приязнь, а коли взяти на увагу ще сучасні політичні відносини...

Щодо цього нема між нами двох думок. Другий товариш дав волю своїй ліричній душі (у гімназії деклямував на концертах!) і почав промову народньою піснею, щоб злинути на крилах споминів аж до музики майбутнього... Оплески стверджують, що заслужив на посольський мандат.

Коли хто раз затягнув пісню — нема сили стримати настроєних вином гортанок. Ми мали в гімназії свій власний клясовий хор. Коли їздили на прогульку до Кракова на похорон Виспянського, то дивували краковяків могутнім „Гуляли, гуляли...“ Тенор є, баритон теж, — хто пє пиво може співати басом. Був час позабувати тексти пісень, але коли оживає мельодія — всі з голосами встають із своїх місць.

Пісні, діяльоги та анекдоти чергуються три години, аж до відходу найближчого поїзду. Половина товаришів розстається, як зустрілася: цілуються, пригадують іще раз свої адреси та обіцянки, впевняють, що на найближчому зїзді посидять довше.

„Але щож? обовязки...“

— Може до того часу будеш уже на емеритурі!

Емеритів маємо вже і тепер: учителя, скарбового урядовця і кількох добровільних — без професії.

— Ти кілько маєш дітей?

— Вгадай. Колись у школі я дістав таку математичну вправу: „Питається хтось дівчинки: кілько маєш братів! Вона відповідає: двоє стільки, що сестер. Питаються її брата: кілько маєш сестер? Він відповідає: стільки, що братів. Кілько їх було разом?... Бачиш не можеш відгадати. Я теж тоді не міг. Аж за трицять років розвязав цю вправу — я маю три доньки і чотирьох синів.

Находимо між собою єдиного парубка.

— Якби ми скінчили ґімназію тепер, то напевне половина з нас булаб нежонатих! Такий дух віє!

І той єдиний парубок дивиться на всіх нас із міною фільософа, що вмів улаштувати собі життя. Живе з ренти, має чудове власне авто, льокая, служницю. Привіз із собою на два дні дві валізи з убраннями і мешкає в найкращій готелевій кімнаті. Любить самоту з вигодою.

На зїзді трапилась йому маленька характеристична пригода: на вулиці доглянув одну молоду дівчину і ствердив, що недавно приглядався їй з зацікавленням у Львові в каварні „Жоржа“. Питається когось із місцевих — хто вона. Вона — донька одного з наших статечних товаришів.

Коли сидимо на терасі бережанської цукорні (теж музейний обект з нашої передісторичної доби!) приходить саме батько тої дівчини. Наш парубок не забуває висловити свого захоплення:

— Де-ж я міг допустити, що ти маєш таку доньку! Уяви собі, якби я був у ній закохався! — чистий скандал!

— Ти і — закохатись! — товариші реготчуться.

Він усміхається як людина, що має на якусь справу власний погляд оснований на довголітньому досвіді. Сам не вірить своїм словам.

Перед терасу цукорні заїжджають авта з жінками чотирьох наших товаришів; вони приїхали зі Львова поглянути на гніздо молодости своїх чоловіків. Вони вертаються з Раю і знад Стави майже захоплені; той настрій, який панує серед нас, переходить на всіх довкола. Ось власник крамнички із шкільним приладдям переходить попри нас і кланяється: памятає нас усіх, хоч має поза 70-ку, розпитує про членів рідні та наше здоровля.

Офіціяльно зїзд закінчений; тепер плентаємось по місті — відчитуємо в наших Атенах затерті надписи на руїнах.

(Докінчення буде.)

Лише ощадністю здобудеш добробут і незалежність!

МІСЬКА КОМУНАЛЬНА КАСА ОЩАДНОСТИ У ЛЬВОВІ

ВУЛ. ВАЛОВА ч. 7 і 9 та II Відділи при вул. Городецькій 60 і вул. Жовкіській 75

приймають вклади ощадности почавши від 1 зол. Щоби дати змогу **купцям і промисловцям** помістити денні торги в касі, урядові години у вкладковім відділі **щодня до год. 19.30.**

За вклади та їх опроцентування ручить Громада міста Львова цілим своїм майном. 93—?

Повітовий Народній Зїзд УНДО у Львові.

Дня 28. ц. м. відбувся у Львові в салі „Української Бесіди" Повітовий Народній Зїзд УНДО львівського повіту, на якому було 65 делегатів, що заступали 28 сіл, як також посли і представники преси. Між присутніми делегатами було 18 священників.

Зїзд отворив **о. Роман Ганас**, заст. голови ПНК, що покликав до президії посла д-ра Степана Біляка, о. Мармаша зі Зашкова і на секретаря п. Олексу Хомицького з Бродок. Після того о. Ганас виправдав неприявність на Зїзді голови УПР і посла львівської округи В. Мудрого, який мусів виїхати на той день до Варшави на засідання соймової комісії, і зложив звідомлення з діяльности ПНК. Повітовий Народній Комітет інтервеніював у багатьох справах своїх членів та старався співпрацювати зі всіми установами, бо тільки тісна співпраця всіх наших культурно-освітніх та господарських установ на терені нашого повіту поможе нам виборюти належні нам права.

З черги посол **Володимир Целевич** виголосив політичний реферат, у якому обговорив дві справи: загрозу нового голоду на Вел. Україні враз із причинами того явища та створення О. З. Н. і консолідацію польського елементу у Сх. Галичині. Цей реферат доповнив пос. **д-р Біляк** звідомленям з діяльности УПР.

По рефератах виявалася дискусія, в якій забирали голос: адв. З. Решетилович, п. Луків Тимко зі Збоїськ, Іван Ціцяла з Кугаєва, о. д-р Лишак Михайло з Пикулович, о. Кучабський з Чорнушович, Хоміцький Олекса з Бродок, о. декан Гірняк з Винник, о. Кость Стисловський з Рісни Руської, ред. А. Курдидик зі Львова, Файда Михайло зі Ситіхова, Ілько Лисий зі Львова, пос. Целевич та інші. В дискусії порушено цілу низку справ культурно-освітніх, господарських та загальнонаціонального характеру у львівському повіті.

Відтак о. Пелехатий з Дмитрович відчитав низку резолюцій (7), що їх присутні приняли одноголосно. З тих резолюцій наведемо три останні:

5) Повітовий Нар. Зїзд взиває всі провідні верхи українського народу ріжних партій та переконань до покликання одної понадпартійної національної екзекутиви, яка обєднала би в собі всі справи нації, в чому ініціятиву повинен дати Центральний Комітет УНДО.

6) Повітовий Нар. Зїзд домагається, щоб у наділюванні працею у наших культурно-освітніх та економічних установах була збережена передовсім справедливість і здорова народня мораль, щоби в такий спосіб уможливити доступ до рідних варстатів праці здібних та ідейних одиниць з краю, які з браку відповідних звязків чи впливів марнуються і гниють по селах.

7) Повітовий Народній Зїзд закликає все українське громадянство львівського повіту посилити гасло „Свій до свого!" і в кооперації і в приватному купецтві, зокрема направляти молодь до незалежних варстатів праці.

На внесення о. Кучабського признано уступаючому ПНК абсолюторію і зокрема висловлено спеціяльну подяку за працю заст. голови о. Романові Ганасові зі Збоїськ.

З черги приступлено до вибору нового Повітового Народнього Комітету, у склад якого увійшли: **о. Роман Ганас** як голова та члени: проф. Ластовецький зі Львова, м-р Бородайко Богдан зі Львова, о. Коверко Максим з Бродок, інж. Елиішевський Гнат з Винник, о. Землинський Микола з Яричова, о. Ковалюк Тимотей зі Скнилова, о. Пелехатий Петро з Дмитрович, п. Яків Михайло з Ременова, п. Микола Мороз зі Стронятина і п. Лисий Ілько зі Львова. Крім цього зарезервовано два місця для представників нашої молоді, з чого на одно покликано п. Яструба Юліяна зі Збоїськ. На заступників вибрано пп. Івана Думанського з Товщева, о. Романчукевича з Підборець, о. Івана Дорика з Хоросна, п. Наконечного Володимира з Гонятич і о. Івана Паланицького з Гряди.

Дальше вибрано ще 15 делегатів на Краєвий Народній Зїзд у Львові.

На закінчення о. Ганас Роман подякував за вибір та заявив, що докладе всіх зусиль для політичної організації львівського повіту, але рівночасно зажадав співпраці всіх наших повітових установ. Національним гимном покінчено наради.

—o—

ҐУСТОВНІ і ТРІВАЛІ

це **Лещківські самоділи** склад

„ЛЕЩКІВ" ЛЬВІВ КОПЕРНИКА 2

Еміґраційні справи.

РЕАЛІЗАЦІЯ ЧЕКІВ В АРҐЕНТИНІ.

З Арґентини прийшли вістки про визиск еміґрантів ріжними агентами і спекулянтами та навіть власниками бюр виміни грошей. Тому еміґранти мають втрати при виміні грошей, головно при потайній реалізації чеків. Спекулянти сорганізують скуп чеків, передовсім кавційних чеків, виставлених на припоручення Іміграційної Дирекції в Буенос Айрес.

Як відомо, Іміграційна Дирекція в Буенос Айрес видає кавційні чеки з місячним речинцем від дня приїзду еміґрантів до Буенос Айрес, або від дати, коли еміґрант сів на річний корабель до Параґваю. Щоб дістати з Дирекції чек, слід предложити пашпорт та посвідку поліційного або міського уряду, яка стверджує, що еміґрант осів на ріллі.

Устійненого місячного речинця для звороту чеків у практиці надто ригористично не притримуються. У випадках незначного опізнення еміґранти мотивують спізнення поважними причинами і чеки видають.

Кожний кавційний чек або з показовою квотою повинен бути на відворотній стороні індосований (підписаний) власником чеку, на якого імя він виставлений і разом з пашпортом відісланий до банку П. К. О. для реалізації.

Бувають випадки, що чеки є виставлені не тільки на імя голови родини, але також і на членів родини. Коли власники чеків хочуть, щоби гроші були виплачені голові родини (батькові, чоловікові), тоді треба до банку пересилати відповідну диспозицію, яку мають підписати всі власники чеків.

Власник чеку підписує чек особисто. Отже не може жінка підписати за чоловіка, син за батька, батько за сина і т. д. Назагал реалізація чеків не є складна, а всеж таки користають з цього спекулянти і, помагаючи новим еміґрантам полагоджувати формальности й реалізувати чеки, виплачують дуже низькі ціни.

Еміґранти, які прибувають до Арґентини чи Параґваю, повинні бути осторожні і не вірити спекулянтам чи агентам і навіть бюрам виміни грошей, яких в Арґентині дуже багато.

ТРАНЗИТОВІ ПОЛЕКШІ У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

Іміграційна влада Злучених Держав вирішила, що від осіб, які тільки переїзджають через територію Злучених Держав, не слід побирати оплат за т. зв. „гед текс". Цей розпорядок обовязує від 1. квітня 1937. Він обовязує подорожніх, що мають американський консулярний транзитовий цертифікат, або американську транзитову візу. Особи, що їдуть транзитом через Злучені Держави до Канади або Мехіку і не мають транзитових віз чи транзитових цертифікатів, мусять оплачувати т. зв. „гед текс", яку їм звертають, якщо транзит відбувся до одного року від часу першого переступлення границі.

НЕ ВІЛЬНО ЗАТАЮВАТИ ДЕВІЗ!

Канадійський реемігрант Іван Волмар разом з жінкою Осипою і донькою вертався до Канади. Дня 18. травня ц. р. при митній ревізії найшли в жінки Волмара 2.130 долярів, що не були зголошені митним органам і не мали дозволу девізової комісії на вивіз. Гроші найдено зашиті в поясі. Реемігрантку Волмар арештували, а її чоловіка і доньку залишили на волі. Згідно з девізовими постановами гроші будуть сконфісковані. Подаємо цей факт як осторогу для всіх еміґрантів, що бажають тайком вивозити гроші.

Заінтересовані в еміґрації повинні за всіми інформаціями зголошуватися на адресу: Еміграційний Дім, Львів, Вишневецьких ч. 4.

Е. ДУМИН

ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 23.

(Ріг Вроновських)

Поручає на весняний сезон:
новости жіночі
і мужеські
— товар першорядний —
Ціни низькі!

Зі сцени й естради.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: ВИСТУП БАЛЄТОВОЇ ТРУПИ УДАЙ ШАН-КАР.

Схід і Південь, це прастара батьківщина танкового мистецтва, яка ще нині є там висловом релігійного культу народу, є формою утілення духового життя. І хоча для европейця зміст східних танків не зовсім ясний, і ми думаємо про них абстрактно, хоч їх виразовість часто несамовита, то всеж екзотика передовсім обрядових і релігійних танків має в собі стільки чару, що щиро захоплює, а то і приголомшує.

Тимто великі азійські майстри-хореографи радо спішать на світові конкурси мистецького танку до Европи і Америки, де здобувають заслужене вирізнення і нерідко ентузіязм публики.

Ми бачили чудово зігране японське танкове дуо Й. Німури і Лісан Кай, храмових танцюристів яванійських братів князів Раден Йодіяна, гіндуську танечницю Ніюку Йоту а тепер загостив до Львова переможець берлінської танкової Олімпіяди Удай Шан-Кар зі своєю балетовою групою і оригінальною гіндуською орхестрою. Уся програма оперта на мотивах традиційної обрядовости і леґендарнім матеріялі, що витворився із великої мішанини релігійних вірувань, з якими звязане тісно ціле життя гіндусів.

Найцікавішим родом гіндуської хореографії, який представив нам Удай Шан-Кар з цілою групою, була боротьба бога Шіви і його жінки Сеті з демоном, що прибрав вигляд слона, закінчена блискучою перемогою доброго бога, що над трупом ворога усього людства виконує тріюмфальний танок.

Подібна ідея боротьби добра зі злом лягла в основу сольового танку Шан-Кара „Картикея". З інших точок програми сильною експресією і бравурною технікою визначалася „Трагедія мисливого" і традиційний танок військової касти підчас свята посвячення зброї, в якому Удай ШанКар подиву гідною технікою рук викликав бурю оплесків.

Решта — це вже переважно на західний лад компоновані інсценізації (Нірашa, Сианум) у рисунку доволі примітивному, непевному у своїй будові при слабій та одноманітній акції, одначе повні динаміки, з віртуозною виразовістю рамен, головно долонь, і живою активністю голови, прегарні у своїм екзотичнім кольориті. Оригінальна гіндуська орхестра і срібне щебетання дзвіночків, що браслетами обвили руки та ноги танечників, давали танковим продукціям знаменниту музичну декорацію і в цілості викликували настрій і атмосферу справжнього Сходу.

М. Пістеоннакова.

Літературна сторінка.

Буденні роковини.

ЯК МИ ВШАНУЄМО ПАМЯТЬ ФРАНКА?

Саме тоді, коли в редакції рішають, що треба написати статтю в роковини смерти Франка, йде в тій самій салі при співучасти гостей жива дискусія: чи не слід булоб культові наших письменників надати трохи іншу форму. Округлі роковини — 10-ліття, 20-ліття і т. д. святкувати можна і треба. Але уявіть собі щорічні статті про Франка! Не треба уявляти собі — перегляньте річники із статтями про Шевченка — яка пустомельщина складена з готових фраз. Половина спадщини з гімназійних вправ.

Уже попередніх літ ми звертали увагу на пресумне явище, що досі не маємо повного видання найкращих творів Франка. Вказує на це явище ще раз зовсім влучна передовиця в „Новому Часі", пригадуючи, що нема в нас більших наукових студій про Франка, ні передруку його наукових праць, ні більшого життепису. Все це правда, навіть дуже сумна правда, але чи можемо надолужити цю прикру недостачу щорічними газетними статтями?

Одні кажуть, що треба громадянству постійно пригадувати працю та заслуги великого письменника, ще й діяча. Коли йде про поширення його популярности то ледви чи великий письменник потребує такої реклями. Денникарі, що мусять щороку писати статті про Франка, мусять поневолі повторяти ті самі фрази, якими начиняють статті про наших інших заслужених діячів. У таких статтях затирається межа між Шевченком, Мазепою, чи принагідним місцевим ювилятом.

Гляньте на чужі великі народи: чи був колинебудь у них звичай присвячувати щороку статті своїм великим письменникам? Відповідають нам, що наше становище вийняткове і ми мусимо рахуватися із своєрідними обставинами. Так ми і зробили з Шевченком, завдяки вийнятковій ролі, яку він відограв у нашій історії як національний пробудник. Та і супроти нього починає уже наступати деяка еволюція поглядів: громадянство інстинктово відчуває, що традиційні концерти, академії та популярні статті збаналізували пошану для письменника, перемінили її на якийсь механічний обряд; земляки вислухають промови чи прочитають газетну статтю і вдоволені, що зняли шапку перед бюстом поета.

Маємо трафаретну форму, як це робиться і прикладаємо її до Франка. Забуваємо, що Франко — модерний письменник, тої нероманитичної доби, в якій він мусів пригадати громадянству, що всякі національні та суспільні ідеали треба перекладати на мову якоїсь реальної праці. Та нам лекше витягати з шафи романтичні костюми: — переодягаємо Франка в каменяра та Мойсея, ще раз перемелюємо фрази про Обітовану Землю, про обовязки нації, про день воскресення.

Реально виглядає це так, що денникарі гучномовними статтями заступають наукові студії про Франка, — деякі органи ще раз передруковують Франкові поезії чи новелі тому, що ніхто не передруковує його цілих творів. Видавництва попросту бояться, що якби дали почин до збірного видання творів, то мусілиб провалитися із своїм капіталом.

Це є та ідеальна атмосфера, в якій найкраще пропаґувати культ письменника щорічними статтями чи концертами. Є такий один день у році, наче день для панахиди або патріотичної маніфестації, коли треба його відбути, показати прилюдно, що беремо в ньому участь і на цілий рік мають спокій організатори таких роковин і — все громадянство.

Так виглядають ті своєрідні обставини — неподібні до ніяких інших у великих культурних народів. Можна поставити питання: чи такий стан є причиною, що мусимо надалі як 30 і 40 літ тому робити з приводу творчости письменників публіцистичну пропаґанду, чи може такий стан є саме вислідом такого підходу до творчости наших письменників?

Дискусія може бути широка. Якби сам Франко міг брати в ній участь то напевне заявив би, що все своє життя боровся проти того, щоб із письменників робити естрадові статуї, перед якими маса має співати гимн і складати вінки. Співати гимни ми вміємо, (хоч і з фальшивими наголосами!) — кадити письменникам по смерти теж. Але від мученичого життя Франка, який у Галичині не міг заробити ні своїм ґалантом ні своєю велитенською працею — нічого не змінилось. Письменники і надалі не можуть у нас ні жити з пера, ні розвиватись. А відомо, що лекше написати дитирамб у честь покійного письменника, ніж допомогти живому, щоб не вмер з голоду.

Не маємо нічого проти роковин та ювилеїв усяких громадських діячів; ґазетний папір терпеливий. Але робити такі самі ювилеї так само хронічно нашим письменникам це знак не дуже високого рівня нашої культури. **м. р.**

—o—

Портуґальський Шекспір.

Цього року святкують у Портуґалії 400-ліття смерти одного з найбільших портуґальських письменників — Шіль Вісента (Gil Vicente), званого портуґальським Шекспіром. Перша половина його життя вповита мрякою; знаємо тільки, що він походив з бідної нижчої верстви і провів дитячі роки десь у горах північної Портуґалії. Він учився у коваля, у свого батька чи вуйка і зявився на королівському дворі з нагоди подружжя сина короля Івана II. у 1490. р., коли маса людей приїхало на це свято з провінції. Вісенте звернув увагу королеви Ліянор своїми ковальськими виробами і на її домагання він узяв участь у поетичному конкурсі у 1509. р. Вона знала його вже 7 років, від часу, коли він з іншими як актор деклямував на Різдво еспанські вірші.

Таким робом Вісенте став придворним поетом і був ним 34 роки, виставляючи на дворі в Лісабоні, Томарі, Коїмбрі та Еворі песи з нагоди ріжних свят. Надхнений перемогами портуґальської фльоти під Альбуркекою він написав у 1513 і 1515 рр. дві патріотичні поеми „Заохота до війни" і „Сила слави", що й досі мають успіх. У 1514. р. під впливом смерти своєї жінки він написав прегарну „Комедію (!) вдівця". Від 1513. р. він був одним із 4-ох представників міської управи в Лісабоні. По смерти короля Мануеля у 1521. р. та королеви Ліянор Вісенте нарікає на біду, хоч дістає всякі пенсії. Він користується особистою дружбою короля Івана III. З нагоди ріжних королівських свят він пише песи „Хороми Юпітера", „Кузня Амора", після чого дає народні сюжети у комедіях „Портуґальська вічварська дія", „Суддя з Беїри", „Трагікомедія естрельської пили", „Духовник з Беїри". Від 1526. р. Вісенте виставляє цілий ряд нових пес „Святиня Апольона", „Божеська історія", „Корабель кохання", „Образ із Коїмбри", „Фарса поганячів віслюків". Із чисто політичних мотивів він виступав у деяких песах проти Риму, закидаючи папі гріхи, які папа добачає в цілому світі.

У поважному віці Вісенте після 60. року дає свої найкращі песи „Тріюмф старости", „Амадіс з Ґавлі", „Подвиги Мофіни Мендес", „Діло Люзитанії", „Розшукувана таємниця". Усіх пес залишив 44, з чого 11 є в еспанській мові, 14 у портуґальській, решта в обидвох нараз. Нерідко надибуємо в його творах цілі уступи писані середневічною латиною, по французьки, італійськи і в ріжних говірках — селян, циган і моряків. У жодній з них він випередив еспанську драму своєю сміливістю, не вагаючись уводити на сцену кораблі та вежі як алеґорії. Вісенте мав гумор і ліричний розмах, сміливість виступати проти зловживань. Як ліричний поет він дав найкращі свої речі по еспанськи.

Зовсім так само як Шекспір — Вісенте не вагається позичати сюжети, а при цьому не тратить нічого на своїй оригінальности. Він має почуття того, що — народне, барвисте, живе. Знаючи еспанських драматургів він зумів їх перевищити. Ніодин нарід не видав перед половиною XVI-го віку такого надхненого драматурга. Вісенте був директором театру, актором, автором і композитором. Дарма що лірична нотка в нього найсильніша (як у більшости портуґальських письменників), він є справжнім предтечею Молієра, Льопе де Веґа, Кальдерона та Шекспіра.

Хроніка.

ЕРНСТ ҐЛЄЗЕР У ПАРИЖІ.

Ернст Ґлєзер це визначний німецький письменник. Його книжка „Кляса 22" була літературною подією, це перекладена на ріжні мови. Він має за собою кілька першорядних книжок. Він — чистої крови арієць, але добровільно покинув Німеччину, щоб осісти в Парижі. Каже, що його сильно розвинене почуття свободи не дає йому змоги працювати в атмосфері поліційної цензури. Його остання книжка „Останній цивіль" перекладена на франц. мову зустрілася вже з прихильною оцінкою в Парижі. Ґлєзер змальовує у психольоґічній студії поодинок духові етапи німецького народу головно молодого покоління, якими воно дійшло до теперішнього суспільного та політичного стану. Повість охоплює час від 11. серпня 1927. — дня, коли святочно проголошено конституцію до 30. січня 1933 р., коли Гітлер перебрав владу.

Ґлєзер студіював в університетах право, історію та літературу, якийсь час підготовлявся на режисера у Франкфурті, потім став денникарем. У 1926 р. виїздив як журналіст на воєнні терени в околиці Вердену. Від 1929 до 1930 був літературним керманичем радіової стації у Франкфурті. За його чисто літературну працю його твори поставили „на індекс" у Берліні.

УКРАЇНСЬКА 3356 42—100
СТОЛЯРСЬКА РОБІТНЯ
АЛ. КУШИКА
Львів, вул. Скарбківська ч. 28.

ПРИВАТНІ ЛИСТИ В. ГЮГО

Французькі критики і читачі заняті живо питанням, чи міністерство освіти дозволить віддати до друку листи Віктора Гюго до його довголітньої найвірнішої приятельки Жілієти Друе. У цих листах є дуже багато матеріялу, що може повнити деодну рису психольоґії поета та його творів. Їх зложила в „Національній Бібліотеці" донька виконавця заповіту В. Гюго з тим, щоб їх не оголошувати раніше, як за 50 літ. Багато критиків є тої думки, що можна це зробити вже тепер без шкоди для осіб, які перейшли до історії.

АВСТРІЙСЬКА ПСИХОЛЬОҐІЧНА ПОВІСТЬ.

Нова повість австрійського письменника Фріца фон Шай зєднала собі дуже прихильні голоси австрійської критики. Її заголовок „Du allem ausgezeichnetes Herz" виглядає трохи претенсійно, але він таки зазначує ввесь настрій цієї книжки. Є тут цілий ряд типів з австрійського життя, кожний добре виведений, відповідно до своєї професії; вони є тлом для психольоґічної студії, що складена з пюансів. Провідний мотив це сильний психічний вплив одної покійної жінки на двох мужчин: на її чоловіка та її приятеля з молодечих літ. Трагічне життя цієї жінки — безпосередньої, щирої, дуже шляхотної, зовсім з іншою душею, ніж пересічні люди складається на пролог повісти, з дуже доброю зав'язкою. Після її смерти той, що в ній безнадійно кохався, не може визволитися від образу покійного і вважає за свій обовязок занятись її чоловіком, що після смерти жінки збився зовсім із шляху. Незвичайно ніжно зарисований образ доньки покійної, що дістала у спадщині по своїй мамі чутливість і розум. Повість сумна — для вибагливих читачів, що люблять студії людських характерів.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Золото у поїзді.

Бандитський напад на почтовий амбулянс.

Подорож залізницею крізь сибірські степи й манджурські пустарі не дуже безпечна. Від бандитів у тих забутих людьми околицях аж роїться. Кожний поїзд, який переїдить цими пустарями, може кожної хвилини надіятися нападу. Людське життя не варте там і стільки, що жмення рижу. Одну з таких пригод у поїзді оповідає у „Вінер Журналі" співробітник того часопису Герман ф. Беніш.

Поволи й обережно котився рейками залізничий поїзд Іркутськ-Владивосток. Несамовито блистіли на переді дві світляні кулі ліхтарень льокомотиви серед глибокої таємничої ночі. Ми мали час, не потребували спішитись. Рівно годину перед нашим поїздом їхав почтовий поїзд з минулого дня, який спізнився 24 години тому, що трапився йому нещасливий випадок на східно-манджурській частині цієї лінії. Цей поїзд позабирав на стаціях і перестанках всіх пасажирів, так що для чергового поїзду майже нічого не лишилося і у вагонах нашого поїзду було ледви кількох пасажирів. Також оба китайські вагони на кінці поїзду, які завжди були переповнені, мали також тільки кількох пасажирів.

Я мав із двома людьми залізничої сторожі у цьому поїзді службу і мусів його аж до Пограничної останньої стації глибокої східної провінції супроводити. До роботи не було багато. Контроля кількох пасажирів відбулась дуже скоро і ми могли зовсім спокійно відпочивати. Десятникові Кольцову з його людьми з попереднього поїзду напевне так добре не ведеться. Бо крім цього, що він має кількасот пасажирів до контролі, везе ще його поїзд дорогоцінний вантаж трьох скринь золота у вантажному возі, що на них він мусів звертати особливу увагу. Коли він перебирав службу у Харбіні дістав ще окремий письменний наказ постійно виставляти при скринях сторожу із двох людей. Він просив, щоб йому дали скріплення, але всі його заходи були безуспішні, бо під рукою не було відповідної скількости людей, затім і пізніший поїзд треба було також обсадити. В кожнім випадку я не мав потреби Кольцову завидувати.

Мрійлива їзда серед темної ночі.

За Ашіхо настала ніч. Ще раз перейшов я з кондукторами поїзд, щоб провірити всіх пасажирів, які за Харбіном всіли до нашого поїзду. Відтак вернувся я до третього від кінця вагону, т. зв. европейського вагону і положився на лавці, щоб відпочати. Звинувши плащ положив я його під голову й намагався заснути, наказавши передтим своїм людям, щоб мене негайно збудили, коли щонебудь скоїться.

Одначе сон не приходив. Лихо знає, яка була причина, але я не міг ніяким чудом заснути. Я зірвався, вийшов на коридор і закурив папіроску. Ех, папіроска була знаменита... Холодний нічний вітер відсвіжував холодним подувом розпалене чоло. Матовий блиск, жовтосірий у нічній темряві совгався здовж поїзду по землі — це відблиск освітлених вікон вагонів. Монотонно гупотіли колеса по залізничих рейках, дим і іскри летіли попри вікна. Нічна симфонія тонів і кольорів... Я почав мріяти...

Крик серед ночі.

Раптом збудився я зі своїх мрій.. Невже хтось недалеко кричав? Я вихилився сильно крізь вікно й почав наслухувати... Нічо... нічого не чути.

Та ні, тепер знову! Відти, з переду від льокомотиви чути крик... а там... при розсуваних дверях вантажного возу, якщо добре пізнаю, що це — що там діється? Там висить якийсь чоловік — Боже, якийсь бореться, змагається розпучливо...

Я шарпнув двері свого переділу і крикнув до своїх людей:

— Шавдше, скоро! До вантажного возу.

Минали хвилини, дорогоцінні хвилини, заки ми крізь вагони перебігли і станули перед вузьким злучним переходом до вантажного вагону...

— Зачинені! Кондукторе, кондукторе! Гей там! Де він дівся?

Іванов, один із прислуги кинувся шукати кондуктора перших трьох вагонів. А я тимчасом пробував ногою вивалити двері і зібрав усі сили... Дитяча іграшка, безнадійна справа. Залізо не подавалось. Бо треба зазначити, що вагони китайської східної залізниці з приводу постійних нападів тунгузів — докладно опанцирені.

Не було іншої ради, тільки відчинити бічні дверцята і вилізти східцями на дах, а відти дістатися до другого возу. Слава Богу бічні двері вантажного вагону не були зачинені. Обережно перейшли ми з вагону до вагону. Один фальшивий крок, один сховз по гладкому залізі — і ми лежалиб розторощені під колесами. Холодом свистав вітер, пальці костеніли хватаючи залізне поруччя і,... нарешті був я на горі. А відтак поволи обережно переліз я на східці вантажного вагону і зійшов униз. Також бічні двері вантажного вагону не були зачинені. Один натиск на ручку дверей — двері відчинилися і я стояв у коридорі вантажного вагону. За мною ішов Попов. Ще один крок і я стояв у середині з револьвером у руці.

Помилково завантажені скарби.

По середині слабо освітленого вагону лежав один із кондукторів — неживий? Не було часу йому приглядатися — бо там при розсуваних дверях вело трьох людей важку боротьбу на життя і на смерть. Керманич поїзду і двох бандитів. Бандити білі — европейці! Двічі блиснула пістоля і бандити повалились підстрілені на коліна, а там — я почув як мені кров раптом напливає до серця — там стояли... Боже, відки вони взялися в цьому поїзді — стояли... три скрині золота.

Якби ми прийшли були 2—3 хвилини пізніше, був би не тільки кондуктор убитий, але й керманич поїзду полетів би стрімголов, викинений із поїзду. Скрині зі золотом щезли би а два бандити, як згодом виявилось, колишні каторжники, утекли би.

На найближчому перестанку висадили ми раненого керманича поїзду і вбитого кондуктора. Поїзд їхав — як відтак підчас слідства виявилось — із завантаженим на підставі помилкового наказу золотом, до найближчої стації, де відбувалася зміна персоналу, без провідника поїзду і тільки з одним кондуктором.

На стації Пограничная передав я несподіваний золотий вантаж свому наслідникові.

—o—

Коронаційні клопоти.

Коронація англійського короля відбулася згідно з традиційними церемоніями. Ніхто теж не закаламутив святочного настрою. На кожному кроці царив взірцевий лад.Слід відмітити, що вже віддавна пороблено старанні заходи над організацію коронаційного свята. Адже уладили в Льондоні навіть пробний похід, а король і королева пробували раз-у-раз вкладати корону.

Дивовижний інцидент.

Це все мало причинитися до належної форми великого свята. Бож давніше траплялися часто на коронаціях несподівані інциденти.

Королівську корону вкладає на голову єпископ Кентербері. На коронації короля Генриха І. єпископ важко занедужав і не міг виконати своїх обовязків. Його мав виручити єп. Селісбері. Одначе єп. Кентербері був увесь час присутній на парадах і приглядався церемонії. Раптом зірвався на ноги й останіми силами відобрав корону єп. Селісбері та вложив її сам на голову короля.

Забутий меч.

Дивовижня пригода трапилася теж підчас коронації Едварда III. В останній хвилині маршал Ессінгтем забув принести коронаційний меч. Серед дворян виринуло зрозуміле замішання. Всі шукали за мечем, але їхні зусилля були даремні. В останній хвилині маршал подав свій меч, щоб рятувати ситуацію. Щойно тоді відбувся коронаційний акт. Згодом Ессінгтем просив у короля вибачення та заявив йому, що більше таке не повториться.

Ноги не видержали.

Знову на коронації Якова II. злетіла корона з голови. Годі собі уявити яке тоді настало замішання серед прилвних. Усю вину звалили на дворян, що буцімто не зміряли корони. Подібний інцидент трапився підчас коронації короля Юрія IV. Старенький Анджелес мав подати королеві корону. Одначе в останній хвилині захитався на ногах та випустив її з рук. Корона впала з тріскотом на землю та счинила багато галасу. Во... раптом глянули у сторону короля й не могли зразу зорієнтуватися в ситуації.

Констернація серед учасників.

Найбільше турбот принесла всім королева Вікторія. Її коронація задержалася довго в памяті. Вона засіла стремована на престолі й не вмінавалася спершу в коронаційній церемонії. Коли подали їй королівське яблуко, спитала: „що маю з ним робити".

Раптом усім заявила, що не буде його довше тримати , бо її рука раз-у-раз умліває. Єпископ Кентербері вложив на непризначений палець королевої перстень, що ледви змістився. Опісля счинився великий клопіт, бо палець спух і королева пролежала недужа в ліжку. Але на цій пригоді не покінчилося. При відчитуванні відповідної молитви єп. Бат пропустив дві картки. Втомлені учасники коронації були незвичайно вдоволені. Похибку єпископа запримітив льорд Тімес, що велів відчитати пропущені картки молитви.

Ще інша подія трапилася 1821 р. Після коронації короля Юрія IV. засіли гості до великого стола й вижидали короля. Одначе не діждалися і тоді дворяни кинулися по кімнатах шукати за королем. Якеж було їх здивування, коли віднайшли його зовсім нагого. Король мав на голові корону й ввесь час енергійно бігав, бо йому здеревіли ноги з довгого сидження в катедрі.

—o—

ГРАБАР ПОМЕР НА СВОЇМ СТАНОВИЩІ.

У Парижі помер якийсь грабар підчас своєї праці. Старий 65-літний грабар, який працював уже більше, як 30 літ у своїй професії, дістав доручення викопати гріб для якогось небіжчика на найближчий день. Грабар, який від якогось часу нездужав, майже викінчив був уже свою роботу, коли раптом світ йому закрутився і він повалився до гробу, без памяти. Коли родина грабаря не діждалася його до вечора, почали за ним шукати і знайшли його мертвого у гробі. Старий помер на удар серця

—o—

ГОДИННИК ДЛЯ СЛІПИХ.

Один годинникар із Шікаго осліп на старість. Свою сліпоту відчував він дуже дошкульно і тому, щоб іншим сліпцям облекшити хоч би в малій частині незавидну долю, сконструував спеціяльний годинник для сліпців. Цей оригінальний годинник має всі числа на цифербляті випукло вирізьблені. Обі вказівки так уміщені, що можуть свобідно обертатися, але при тому так сильно, що дотик пальців сліпого зовсім їм не шкодить і не зрушує їх з місця.

На циферблят закладають спеціяльну накривку, яку можуть сліпі зовсім легко здіймати. Як відомо, сліпі мають незвичайно розвинений дотик на кінцях пальців і при помочі цього дотику можуть також орієнтуватися у своїх годинниках і можуть тепер самі в кожній порі дня переконатись котра година.

НАЙДОВША ФАЙКА.

Міський музей у бельгійськім місті Антверпії може почванитися цим, що має найдовшу в світі файку. Ця файка довга на 2,30 м. Цей справжній унікат привіз у 1921 . один моряк з Єгипту і коли не міг знайти на неї доброго покупця, відступив її музеєві свого родинного міста.

ВЕСЕЛЕ.

КОГО ДОРОЖЧЕ КОШТУВАЛО.

— Моя жінка коштувала мене ціле майно.

— А мене мій розум...

— Ех, ти все мав щастя!

НЕДОВІРЧИВИЙ ДОВЖНИК.

До дверей впертого довжника хтось стукає

— Гей, відчиніть!

Мовчанка.

— Відчиніть, я добре знаю, що ви дома.

— Не робіть дурниць. Ваші черевики стоять на коридорі.

Голос зі середини:

— Це ще нічого не значить, я вийшов у тихолазах

Зі сенату.

НАРАДИ СЕНАТСЬКОЇ СКАРБОВОЇ КОМІСІЇ.

28. ц. м. відбулося засідання скарбової комісії, на якому обговорено хід праці комісії над проектом закону про комунальні фінанси. Комісія рішила запросити на найближче засідання, яке відбудеться у четвер 6. червня, знавців.

Того самого дня відбулося теж засідання комітету законодатної техніки сенату, на якому вибрали президію. Головою став віцемаршал Маковський, а секретарем сен. В. Децикевич.

Найкращу вудженину, добре мясо і свіжі товщі
дістанете завжди у мясарських крамницях
„ЦЕНТРОСОЮЗУ" 2989 31—50
Ринок 2, Зибликевича 2, На Байки 8. Личаківська 50, Жовківська 175, Кентшинського 21, Замарстинівська 36.

ІНСПЕКЦІЙНА ПОДОРОЖ СТАНИСЛАВІВСЬКОГО ВОЄВОДИ.

Станиславівський воєвода ґен. Паславський виїхав на інспекційну подорож в товаристві начальника виділу хліборобства і земельних реформ Буляндн та інж. Янушевича, директора воєвідського хліборобського уряду — в повіти: станиславівський і товмацький, зазнайомлюючись із кооперацією, молочарством, зі станом хову худоби і т. д.

Воєвода був у стан. повіті в таких селах: Маріямпіль, Вовчинець і Деліїв.

У товмацькім повіті був стан. воєвода у хліборобській школі Т-ва „Просвіта" в Милованні, та Тарновиці Пільній (Всхуд).

ЛІТАКИ ЗБОМБАРДУВАЛИ БАРСЕЛЬОНУ.

Нац. літаки збомбардували сьогодні рано — 29. V. Барсельону. Є 50 осіб убитих і коло 100 ранених. Багато домів поруйнованих.

ЗАСУДЖЕНІ НА СМЕРТЬ НІМЕЦЬКІ ЛЕТУНИ ВИЇХАЛИ З БІЛЬБАО.

Райтер повідомляє з Більбао, що з Більбао (з кастро Урдіяле) відплила французька канонірка нині в год. 10. рано і взяла напрям на Байону. На чердаку цієї канонірки відїхав летун зістріленого перед 3 днями літака пірінейської повітряної лінії Ґаллі, і летуни німці Кінсле і Шульце-Блянке, що їх засудив був баскійський суд на кару смерти. Також відїхали цією каноніркою полонені-повстанці швайцарської національности.

КРЕМ АЛЯБАСТРОВИЙ
„АЛЬОЕ" проти ВЕСНЯНОК

ВІДГУКИ ДНЯ.

Спортові можливости.

В неділю, 30. травня, на площі Сокола-Батька „День Українського Спортовця". Багато людей вибирається. Одно, що ціль гарна, два, що погода ще може витримає, три, що цікаві імпрези будуть.

Найбільше анімує народ метч копаного мяча, що його розіграють „Ольд Бої" Центросоюзу і Маслосоюзу. Сподіваються глядачі видовища, яке не часто буває, а яке може дати багато спортових вражінь навіть для ляїків.

Від кількох днів ідуть заклади, хто виграє. Дехто впевняє, що Центросоюз, бо чільник Ц. С. бачив три метчі краєві й один міжнародній, а дехто ставить на Маслосоюз, бо його воротар був довгий час симпатиком чеської „Спарти". Якби там воно не було, обі установи напевно довго калькулювали, важили і мірили, заки виставили репрезентаційний склад.

В неділю пополудні дві ривалізуючі за першенство в краю дружини зміряться на зеленій траві, якій М. С. завдячує молоко, масло і сирки, а Ц. С. мясиво, шкіру і бекони.

Прекрасна ідея! — казав до мене вчора один громадянин. — Тільки склади дружин повинні бути більш атракційні. Памятаю з віденських часів подібний метч „Бурґтеатру" проти „Гофопери". На воротах опери постійно грав славний тенор Пікавер, решта обсади не менше цікава. Самі аси і тузи — любимці публики. Кажу вам, віденці гнали на той метч, мов на міжнародні змагання...

— А з когож би ви зложили дві такі дружини у нас?

Громадянин задумався, врешті витягнув нотес, щось писав, скресляв, знову дописував і вкінці з полекшею відітхнув:

— Маю! Фу! Але намучився. Знаете, якби я зложив дружини?

— Ну?

— По одній стороні високих і грубих, по другій малих і сухерлявих. Так би мовити: пудова вага і ґрамова. Ось гляньте!

І почав мені пояснювати:

— Пудова вага: на воротах Петренко, на залозі дир. Колтунюк і д-р Бурачинський; поміч: п. Василь Весоловський, ред. Таранько і пос. Пеленський; напад: д-р О. Назарук, дир. І. Герасимович, дир. Шепарович, д-р Шухевич і дир. І. Кревецький. Отсе був би склад!

— Ну, а друга сторона?

— На воротах дир. Лазорко; залога: дир. Саєвич і проф. Гірняк; поміч: дир. Коренець, проф. Ф. Колесса, прок. Гриневецький; напад: п. Стецьків, дир. Пащак, дир. Тиктор, дир. В. Паліїв, ред. Ющишин.

— А хто на судлю?

— На головного дир. Заячківський, на авгових: радн. Мудрак та інж. Дурбак

— Чому саме їх?

— Бо з бородами. Грачі малиб перед ними респект і не дійшлоб до якихнебудь ексцесів. Уявіть собі, колиб так п. Петренко почав „фавлювати", або пос. Пеленський завзявся на проф. Гірняка!? Тут треба залізної руки і відповідного „авфтретен"!

Після зложення цих двох дружин я вночі спати не міг. Ввижалося мені: останній зрив за викуп Українського Городу. На площі море голов, як на здвизі. Шум, гамір. І враз — усе, хоч мак сій. Відчиняються двері шатні і на площу вкочується ансамбль ч. 1. Мяч іде понад радієву вежу. За хвилину легким трухцем дрібонтить ансамбль ч. 2. Мяч щуриком підскакує по вибоїнах грища і вкінці стрягне в траві. Буря оплесків. Врешті свисток зпід довгої бороди і море голов застигає в ожиданні.

А другої днини каса виказує: ...нацять тисяч золотих.

Галактіон Чіпка

Великий Театр | ЩОДНЯ „КОРОЛЬ" | Великий Театр

НОВИНКИ.

— **ВПИСИ до Жіночої Фахової Школи кооп. „Труд" у Львові, Ринок ч. 39,** щоденно від 9—1 і 4—6. Вступні іспити 18. VI. і 3. IX. У програму трилітнього навчання на кравецькім відділі входять: Предмети фахові: шиття і крій суконь і білля, моделювання, ручні роботи і народні вишивки, фахові рисунки, книговодство і кореспонденція, товарознавство, домашне господарство, кооперація. Предмети загально-освітні: релігія, українська і польська мова, історія, ґеографія, рахунки, хемія, наука про громадянство, гігієна, руханка, спів. Від кандидаток вимагається 7 кляс вселюдної школи або 5—6 за вступним іспитом та покінчення 13—18 літ життя. — Школа має всі права прилюдних шкіл. Учениці користають із залізничих і трамваєвих знижок. Покінчення науки в школі дає основне фахове знання та право на самостійну зарібкову працю. Учениці можуть мати приміщення в бурсі. Наука в школі і на курсах починається в перших днях вересня. — Приймається також зголошення на ОДНОРІЧНИЙ КУРС домашнього господарства і кравецтва, що дає практичне знання з куховарства і кравецтва та поширює освіту вселюдної школи наукою історії, ґеографії і літератури України, кооперації, гігієни і т. п. — ТРИМІСЯЧНІ КУРСИ: крою і шиття суконь; крою і шиття білля; модиярства; домашнього господарства; тонкотарства. 1005

— **ОХОЛОДА — НАСОЛОДА.** По обіді в ресторані **„ОКО"** Костюшки 3 зазнаєш справжньої насолоди при морозиві „Фортуни Нової". 999 3—3

— **Твори Марка Черемшини.** Вже появився **перший том** повного видання творів Марка Черемшини, яке виходить у Видавництві „Ізмарагд" у Львові. Буде це перше, повне видання, що міститиме всю літературну творчість Черемшини. Другий том появиться при кінці червня ц. р. Ціна повного видання — **в трьох томах** — у передплаті назначена на **9.— золотих.** Передплату надсилати на адресу: Видавництво „Ізмарагд", Львів, вул. Косцюшка 5. Конто ПКО 503.062. 1026 1—10

— **Присилайте свої відповіди** у справі літературного конкурсу „Діла": які з видрукованих у наших фейлетонах новель уважаєте за найкращі? Нагороди Редакції призначені для 7 найкращих новель. Відповіді приймаємо **до 1-го червня ц. р.**

— **Богослуження для хорих** відправить Пресв. Кир Іван у церкві Успення Пресв. Богородиці у вівторок перед Вознесенням Господним 8. червня ц. р. Початок богослуження в год. 8. рано.

— **З радія.** Париська радіостація (Радіо Парі 1648) передає в середу 2. червня музичну драму „Тарас Бульба" Самуель-Руссо. Передача буде відбуватися в годинах: 20.30, 21.00 і 22.00.

— **Марія Сокіл і Антін Рудницький в радіо.** У вівторок 1-го червня в год. 19.15—19.50 львівська радіостація надає на всі стації Польського Радія концерт „Сучасні пісні ріжних народів" у виконанні Марії Сокіл і Антона Рудницького. У програмі: Скот: Країна льотосу (А. Рудницький); Василенко: Женці, Стравінський: Пастораль, Маркс: Троянди, Крайслер: Старовинна пісенька (М. Сокіл); Барток: Румунські танки (А. Рудницький); Равель: Грецька нар. пісня, Спогади, Ріхард Штравс: Таємне візвання, Ранок і Серенада (М Сокіл).

— **На сплати роблю футра Карпяк, Зибликевича 4.** 1020

— **У століття „Русалки Дністрової".** В неділю 30. травня ц. р. молодь філії державної гімназії з українською мовою навчання у Львові вшанує память творців „Русалки Дністрової" святочним вечором. У програму ввійдуть: вступне слово, хорові та музичні продукції, деклямації. Вечір відбудеться в салі шкільного будинку при вул. Пекарській ч. 19. Початок в год. 18.30.

— **50-ліття Архипенка у закордонній пресі.** „Прагер Прессе" у додатку ч. 21. містить 5 останніх творів Олександра Архипенка з приводу пятьдесятьліття українського мистця. Також появилося чимало статтей з цієї нагоди в американських мистецьких журналах і, розуміється, в американській українській пресі.

— **Кінець шкільного року у вселюдних школах.** Міністерство освіти вияснює, що розпорядок про раньше закінчення шкільного року відноситься тільки до останніх кляс вселюдних шкіл. Замкнення шкільного року в останніх клясах вселюдних шкіл з днем 15. червня має уможливити абсольвентам школи приступити на час до вступного іспиту до середньої школи. В інших відділах вселюдних шкіл шкільний рік кінчиться щойно з днем 21. червня.

— **Залізничі знижки на москвофільський зїзд.** Перед кількома днями відбувся у Львові зїзд делегатів читалень Качковського (Заг. Збори „общества Качковського"). Учасники того зїзду, як довідуємось, дістали 66%-ову залізничу знижку.

— **Не занедбувати мельдункових обовязків.** Маґістрат м. Львова пригадує всім власникам реальностей, льокаторам і субльокаторам обовязки, що випливають із закону про свідоцтва і контролю населення. Особи, що ведуть мельдункові книжки, мають, згідно з фактичним станом в даній реальности: а) вимельдувати особи, що не мешкають; б) вимельдувати тих, що померли; в) зголосити особи досі незголошені г) зголосити

новонароджених. Зголошення слід перевести найпізніше до 15. червня. Пізніше по місті ходитимуть контрольні комісії, а стверджені занедбання будуть карані.

— У вселюдних школах не обовязують однострої. Міністерство віроісповідань і освіти огосило виязнення у справі обовязку носити однострої шкільною дітворою. Цей обовязок ніяк не торкається дітвори вселюдних шкіл. Не вільно натискати на родичів цієї дітвори, щоби купували для неї однострої.

— Городок без гр.кат. катехита. Читаємо в „Меті“: Вже зближається кінець шкільного року, а шкільна влада забула, що в Городку нема гр.-кат. катехита. Навчання релігії нема для греко-кат. молоді в 7-клясовій жіночій школі в Городку, в школах на черлянськім і львівськім передмісті, на Стоділках і в Дроздовичах. Родичі дітей вже робили всі можливі заходи, а катехита таки нема. Таке трактування релігійного виховання української молоді викликало загальне обурення і негодування. Крайня пора, щоби українські діти в Городку вчилися релігії.

— З нотаріяту. Міністер справедливости переніс нотарів Мечислава Грабовецького із Стрия до Товмача, Романа Раставецького з Побужа до Буська, Людвика Адама з Лопатина до Стрия і Броніслава Ковальського з Бірчи до Долини. Нотарами іменував нотаріяльних асесорів: Романа Заячківського в Підбужі і Віктора Висоцького в Лопатині.

— Посвячення нового костела відбулося в Язлівчику брідського повіту при участи кс. Хованця, старости Гродовського та інших повітових достойників.

— Електрівня в Ягольниці. Громадська управа в Ягольниці чортківського повіту внесла до воєвідського уряду в Тернополі подання у справі урядового управнення вести електрівню.

— Новий людовий дім посвячено у Млиниськах пов. Теребовля при участи місцевих „кресових“ діячів“.

— Місяць арешту за фальшиву монету. В окружному суді у Львові відбулася карна розправа проти Івана Фітя за те, що пустив в обіг фальшиву 2-золотівку причому помагав йому Стефан Дашовський, який не прийшов на розправу. Фітя засудили на місяць арешту.

— Хто виграв на льотерії? В сьогоднішнім тягненні Клясової Льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 30.000 зол. на ч. 191395; 5.000 зол. на чч.: 2564 12232 27734 40720 105402 165526 175099 189740; 2.000 зол. на чч.: 19981 39205 40894 48352 57509 67715 88868 92111 112316 151826 166432 188019 189691 189945; 1.000 зол. на чч.: 4940 7709 11866 33705 51950 53991 58627 77015 88472 97730 126102 147488 148283 149847 150039 155304 157680 159912 164843 165108 174367 177349 178637 179950 184054 186067 192005.

— Стан засівів у Польщі на основі звітів рільних кореспондентів головного статистичного уряду представляється в половині травня ц. р. переважно вдоволяючо. Весна в березні і квітні не сприяла розвиткові озимин. Холоди, зимні вітри і сильні приморозки впливали некорисно на стан засівів і припинили вегетацію озимин і весняних засівів, особливо в центральних і західних воєвідствах. Тепла і сонішна погода в першій половині травня мала корисний вплив на вегетацію озимин і ярих засівів. Вогкости також було досить. Щойно в половині травня почався некорисний зворот з причини посухи. Найкраще представлялись озимини у воєвідствах: львівському, станиславівському, тернопільському і волинському, де стан засівів був вище середнього. Подібно було щодо жита у воєвідствах новгородському, волинському і поліському. В інших воєвідствах стан озимин був гірший від середнього, найгірший у воєвідствах: познанському, поморському, варшавському і лодзькому, де поза несприятливими атмосферичними умовинами на весну січневі морози знищили озимину. Зате ярі засіви у всіх воєвідствах мали стан вищий від середнього. Від морозів потерпіли озимини найбільше на Поморі і в Познанщині, де великий процент засівів переорано.

— Девізовий розпорядок у практиці. Окружний суд у Самборі засудив на рік вязниці і 1000 зол. грживни адвокатського аплікатна в Дрогобичі, м-ра Флерштайна і деревного промисловця Йоахіма Контеса за девізові проступки.

— Львівська хроніка. До ставу в Замарстинові вибрався купатись з товаришами 11-літній учень Е. Немец і втонув. Тіло найшли щойно як спустили став. — В сінях камениці при вул. Городецькій ч. 16. знайшли жінку, що зажила отруї. Показалося, що це 46-літня Фанні Тріль, лікарка дентистка з Лодзі — З домівки жидівського т-ва студентів вломники вкрали ріжні річі, м. ін. писальну машину. — На площі Сольських експльодував запальник від гранати і ранив три особи.

— За ОУН. Перед судом присяжних у Коломиї відбувся процес проти гімназійного абсольвента Петра Михайловича, обвинуваченого в належности до ОУН. Як член тієї організації він в 1934. р., будучи учнем гімназії Рідної Школи в Городенці, організував, як каже акт обвинувачення, т. зв союз клясових громад. Вийшовши з гімназії, створив студентську організацію, де викладав ідеольогію ОУН. Михайловича засудили на 2 роки вязниці.

— Смерть під звалами глини. 27. ц. м. засипала глина в Глінську пов. Борщів Анну Гаврилюк, Магду Ткачук, Якова Ткачука, Пилипа Смолика і Євдокію Трачук, які копали глину. По рятунковій акції привернено життя Анні Гаврилюк, Магді Ткачук і Якову Ткачукові. Інші вдушилися.

— Напади на жидів. В ночі на 27. ц. м. 6 узброєних напасників напало на дорозі під Ветлином на купця телят Майліха Васермана, який проїздив туди, побили його і забрали одно теля та трохи готівки. Поліційне слідство довело до арештування справників, якими були Мих. Олешко, Олекса і Володимир Галушка, Михайло Глубиш, Гриць Федак і Мих. Качка. Заграблені річі віддали власникові, а арештованих віддали до диспозиції прокуратора. — У громаді Гнілава, пов. Зборів в ночі з 28. на 29. ц. м. невідомі справники вбили Бітера Йосля літ 73 і його жінку Гітлю літ 73. Убивство виконали злочинці ковальським долотом і після вбивства підпалили ліжко, на якому спали старі жиди. Сусіди запримітили в пору пожежу і вгасили її. Слідство виказало, що було це вбивство на грабунковім тлі.

— Арештування ошуканця. В Теребовлі арештовано Антона Белецького, власника тютюневої гуртівні, під закидом ошуканства на шкоду селян Івана Юхновича і Йосифа Каньського із Плебанівки, теребовельського повіту. Белецький виминтив від них 5.000 зол. нібито на оплату за вироблення дозволу на виїзд до Америки, кажучи, що має впливового урядовця в американському консуляті у Варшаві.

— Від удару грому згорів дах одної хати в Тенятисках равського повіту. Вогонь перекинувся на сусіднє господарство і знищив стайню та шопу. Крім того грім поразив легко 9-літню дівчину.

— Величезне спроневірення викрито в „Банку спулдзельчімземі ржешовскей“. Слідство виказало, що страти перевищають суму 300 тисяч зол. Потягнено до судової відповідальности членів дирекції з ріжних часів, закидуючи їм низку провин, суперечних з карним законом.

— Важне для Пань Дому. Незрівняну книжку з приписами д-ра А. Еткера п. н. „Добра господиня“ пече сама“ дістанете у всіх кольоніяльних крамницях, книгарнях та у заступників фірми Еткер. Ціна знижена 30 сотиків. Книжечка неоцінена передовсім перед близькими святами, бо дає багато приписів на печиво, тощо.

З кіна.

КІНО „КАСІНО“: „ТІЛЬКИ РАЗ КОХАЛА“.

Поглянеш на заголовок фільми і вайдеш до кіна у переконанні, що це якась любовна романтично-сензаційна історія, як тисячі інших. А тут маєш клаптик історії Злучених Держав з доби генерала Томаса Джоната Джексона (1824—63). Джексон вів війну із стейтом Вірджінії, що боронив своїх привілеїв проти вашингтонської політики. Це мусіла бути дуже оригінальна постать. Та у фільмі громадянська війна є тільки темою завзятущих дискусій у парляменті. З Джексона зробили президента і додали йому доландницю — гарну жінку з простолюддя, невідомо чи за правдивими історичними подіями чи для фільмового сценарія. Оця молода жінка є поправді головною постаттю у фільмі і довкола неї пересуваються три мужчини. Наш глядач не все може тут якслід зрозуміти. Американські звичаї зперед 100 років були такі, що вибраний президент чи генерал гатив пястуками свого противника на вічу, а водночас мав коло себе приятельку (хоч і плятонічну) як французький король у Версалі. Знаменитий тип Джексона створив Лайонел Беррімор; поруч нього грала Крофорд у ролі не зовсім для себе відповідній.

—o—

☦ Посмертні згадки.

Д-Р КЛЯВДІЙ БІЛИНСЬКИЙ.

В Бережанах помер у 72. р. життя проф. д-р Клявдій Білинський, б. член Української Національної Ради З. У. Н. Р. і б. директор української приватної гімназії Рідної Школи у Рогатині. Похорон відбудеться в Бережанах в неділю, 30. ц. м. в год. 5. попол. В. Й. П!

Дописи.

БЕРЕЖАНИ.

Чому такі високі громадські податки? На гр.-кат. парохіяльний уряд у Великій Плавучі наложив війт волости Томаш Хлоста зрівняльний податок 62.28 зол. від квоти грунтового податку 248.95 зол. У минулому році того податку було лише 35.84 зол.! Ще наглядним прикладом господарки цього пана є наложення на той самий парохіяльний уряд (який досі заплатив точно всі податки за 1936 р.) громадських шарварків у такій астрономічній висоті: парохія має відробити на школу — при її будові — 155 днів пішо, числячи по 1.20 зол. у заміну на гроші, або 26 днів двокінною підводою і 25 днів пішо, разом на квоту 186.46 зол., себто 75 проц. цілого грунтового податку, що на 1937-38 означений на 248.95 зол. На громадських дорогах парохія має відробити 104 піших днів і 15 двокінних підвод, від чого згідно з обчисленням волости можна викупитися за квоту 179.40 зол. Ці обчислення помилкові тому, що закон признає по 1.20 зол. за день пішої та 6 зол. за 1 день двокінної підводи. Пан Хлоста признає лише по 1 зол. за піший день і 5 зол. за двокінну в день. Отже виходить така ріжниця на некористь податника, що він тратить 35.40 зол. Наложений вражаючий шарварковий податок виглядає так: на школу: 186.46 зол., на дороги 214.80 зол. — разом 401.26 зол. Отже квоту 401.26 зол. требаб заплатити згідно з рішенням п. Хлости за шарварки — від грунтового податку 248.95 зол., себто понад 150 проц.! Що скаже на таку **самоволю п. Хлости: скарбова палата у Львові, міні**стерство скарбу, тернопільське воєвідство та міністерство внутрішніх справ? Від цього рішення закликаємо відклик.

ДРОГОБИЧЧИНА

Прощання заслуженого провідника-священика. Дня 17. травня громадяни села Річчиць, Опарова і Довгого з великим жалем прощали свого провідника о. Д. Малецького, який був 19 років парохом у Річчицях. Увесь час працював він над зорганізуванням і з'єднанням усіх трьох сіл. Отже був основником, організатором і головою всіх культурно-освітніх та господарсько-економічних товариств села Річчиць, Опарова і Довгого. Крім того був деканом медиччицького деканату, головою Н. Ради кооп. „Єдність“, кружка „Р. Ш.“, „Сільського Господаря“, каси ощадности, допомогового фонду, громадським і волосним радним, членом повітової ради і виділу у Дрогобичі, членом усіх українських місцевих і повітових товариств. За цю громадянську працю заглядала йому нераз смерть в очі. Слід згадати, що комуністи кидали „бомби“ до його помешкання і робили інші пакости, але о. дек. Д. Малецький не зважав на те і далі щиро працював. Тепер перейшов на іншу парохію до перемиського повіту. У новій парохії бажаємо якнайкращих успіхів о. деканові у праці на народній ниві. Одночасно дякуємо сердечно о. М. за всю важку і жертвенну працю для нашого добра. — Члени Виділу чит. „Просвіта“, кружка „Р. Ш.“ та кооп. „Єдність“ у Річчицях.

Спорт.

ПРОГРАМА НЕДІЛЬНИХ ЗМАГАНЬ.

Грище Сокола-Батька: год. 3.15 пополудні: **ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ.**

Грище Погоні: год. 5.15 попол. змагання за мистецтво Окружної Ліги: **УКРАЇНА — Р. К. С.** Також в год. 3.15 попол. передмеч **ПОГОНЬ І. Б — ЧУВАЙ**.

Перемишль — грище Сяну: змагання за мистецтво А-кляси. **СЯН — ЛЄГІЯ** (Коросно).

Рипне: змагання за мистецтво А-кляси: **ПРОЛОМ — С. К. РИПНЕ.**

Тернопіль: змагання за мистецтво А-кляси: **ПОДІЛЛЯ — КРЕСИ.**

Нові книжки й журнали.

PIERWSZY INFORMATOR SAMBORSKI. Sambor 1937. Str. 16, 16°.

Направа жіночих торбинок

та продаж найкращої шкіряної галянтерії по найнижчих цінах тільки в

Робітні Римарсько-Галянтерійній Н. БАРЕР, Львів, Сикстуська 2, побіч фірми Саляманда.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

ПІДГАЙЦІ:
30. V. Шаріка.
31. V. Під кураторією.
1. VI. Муж двох жінок.
2. VI. Вій.
3. VI. Довбуш.
З Підгаєць іде театр до Бучача.

Український Мол. Театр „Заграва" під орт. проз. В. Блавацького.

ЖОВКВА:
30. V. Камо грядеши? II. част. Смерть Нерона?
31. V. Трафіка пані генераловоі.
1. VI. Т. Шевченко.

Великий Театр:
Неділя 30. V. год. 8. веч. „Король".
Понеділок 31. V. год. 8. веч. „Король".
Вівторок 1. VI. год. 8. веч. „Король".
Середа, 2. VI. год. 8. веч. „Король".
Четвер 3. VI. год. 8. веч. „Король".

Найдешевіше 2664

скло, порцеляна, у столітній фірмі

ЯН КВЕСТ

ЛЬВІВ, РИНОК 37. — ТЕЛ. 24-73.

КІНА.

АПОЛЬО: „Останній акорд" з Ліль Даговер.
АТЛЯНТИК: „Тиждень перед шлюбом".
ВАНДА: „Ванесса", „Війна в царстві вальса".
ГРАЖИНА: „Справа 444-х", „Вулиця шалінна".
ЕВРОПА: „Дай мені твоє серце".
КАСИНО: „Тільки раз кохаєш".
КОПЕРНИК: „Їх перше кохання".
МАРУСЕНЬКА: „Ал хет" („За грізи") і „Веселі бідаки".
МЕТРО: „Ешвод" з Павлею Веселі та „Чорна рука".
МІРАЖ: „Остання серенада".
МУЗА: „Поворот до життя" („Чорний ангел").
ПАЛЯС: „Пан редактор шаліє".
ПАКС: „Буде краще" з Тонським і Шепком.
ПАН: „Ціссі".
РАЙ: „Варвара Радивилівна".
СВІТ: „Їх ночі" з Клерком Гейблем і Кльодет Кольбер та ревія „В еспанському вітлі".
СТИЛЕВЕ: „Пісеньки Відня" і ревія „Зелена коверта".
ТОН: „Герой Тексасу".
УТІХА: „Останній могіканин" і ревія „Над синім Дунаєм".
ХИМЕРА: „Під твою опіку".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5).
„Печера Адельсберг".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Неділя, 30. травня 1937.

БЕРЛІН (357) 12.00 Музика з усього світу, 19.00 Моцартові твори, БУДАПЕШТ (550) 12.30 Оп. оркестра, 21.50 Сальон. музика, ВІДЕНЬ (507) 11.45, 12.00 Симфонія ц-моль Мозера, 18.00 Веселий вок. квартет і камер. твори, 19.35 Форт. концерт е-моль Шопена, 20.10 Розр. концерт, 21.00 „Франц Шуберт" муз. комедія Пербера (на Шубертових мотивах), ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 20.00, 21.00 „Огород рож" вес. муз. програма, 22.30 Танц. музика, МІЛЯНО (369) 17.00, 18.00 19.00 „Ля ведова сельвтра" оп. Льоція, 21.00, 22.00, 23.00 „Іріс" опера Масканія, МІНХЕН (405) 10.30 Баварські нар. пісеньки, 13.00 Нар. музика, 14.30 Нар. пісні, 19.30 Розр. програма з участю інтристів і мандолінистів, ПРАГА (470) 16.15 Орх. концерт, 19.25, 20.00 Концерт кляс. орх., 22.35 Легка музика, РАДІО ПАРІ (1648) 12.35 Орх. концерт, 13.15, 20.15 Спів, 14.00 Для дітей, 16.30 Театр Уави, 17.00, 18.00 Симф. концерт, РИМ (421) 15.30 „Фігарове весілля" оп. Моцарта, 21.15, 22.00, 23.00 Концерт у честь Страдіварія з наг. 200-ліття смерти.

Понеділок, 31. травня 1937.

БЕРЛІН (357) 14.15 Розр. музика, 17.00 Концерт солістів, 19.35 Концерт катедр. хору, 20.10 Дута орх., ВІЛГОРОД (437) 20.10, 21.00, 22.00 Опера, БУДАПЕШТ (550) 13.00 Орх. концерт, 18.05 Форт., 20.50 21.00 Концерт оп. орх., 22.30 Циг. музика, ВІДЕНЬ (507) 12.20, 13.10 Орх. конц., Форт. 17.20 Спів. Ківальда М. Ельман. 17.40 Форт., 19.35, 21.00 З німецьких опер. орх., сол., 21.35 Крайцерова соната на скр. і форт. Бетовена, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Забуті німецькі нар. мельодії, КОШИЦІ (259) 18.00 Для Закарпаття, МІЛЯНО (369) 17.15 Танц. музика, 19.00, 20.40 Розривк. музика, 21.00 Симф. концерт, 22.10 „Народини" ком. Мольєра, МІНХЕН (405) 8.30, 9.00 Весела музика, 15.00 Нар. пісеньки, 17.15 Танц. музика, 20.10, 21.00 Веселий нар. танок, 22.20 „Гексенмайстер Амор" муз. ком. Шербера, ПРАГА (470) 20.55, 21.00 „Ода св. Сесилії" Генделя на сол. голоси, хор, органи, орх., РАДІО ПАРІ (1648) 15.00, 18.45, 19.45 Спів, 20.15 Арфа, 20.30, 21.00, 22.00 „Магометів рай" оп. Планкета, РИМ (421) 17.15, 22.10 Розр. музика.

Зол. 2'50 медалик з ланцюшком з правдивого срібла тільки у **Б. Грінберга**, Сикстуська 4.

Вівторок, 1. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 18.00 Година музики, 20.10, 21.00 Орх. концерт, ВІЛГОРОД (437) 18.15 Спів. речіталь, 19.50, 20.00 Нар. пісні, 20.55, 21.00 Оп. арії, БУДАПЕШТ (550) 12.05 Сальон. музика, 17.30 Арфа, 18.30, 19.00 Циг. музика, 19.30, 20.00 21.00 „Севільський цирульник" оп. Россінія, ВІДЕНЬ 12.00 Орх. концерт, 15.15, 17.05 Для дітей, 20.20 Веселий муз. скеч, 22.20, 23.00 Віденська музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Форт., 20.10 Нар. музика, КОШИЦІ (259) 18.00 Для Закарпаття, МІЛЯНО (669) 17.15 Вок. концерт, 19.00 Розр. музика, 21.00 22.00 „Мірелля" оп. Остапія, МІНХЕН (405) 8.30, 9.00 Весела музика, 18.30 Вок. анс., 19.10 Розр. музика на форт. на 4 руки, 19.30 Нар. пісні та баляди, 22.30 Вок.-муз. концерт, ПРАГА (470) 12.35 Орх. концерт, 17.30 Квартет, 18.10 Концерт абсольвентів нім. муз. академії, РАДІО ПАРІ (1648) 12.00, 13.30 Концерт легкої симф. музики, 13.15, 17.30 18.30 Спів, 17.45 Форт., 20.15, 21.00, 22.00, 23.00 „Севільський цирульник" оп. Россінія, РИМ (421) 17.15 Танц. музика, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.30, 23.00 „Іріс" оп. Масканія.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя, 30. травня 1937.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Ранішній денник, 8.15 Для села: Хліборобська Газетка, Музика з гр. пл., Які користи дають вистави домашньої тварини, 9.00 Музика з гр. пл., 9.30 Трансм. зі Станиславова: Коронація чудотворного образу Матери Божої, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Розривк. поранок: орх., спів; у перерві з год. 13.00 Фільмовий огляд, 14.00 Мистецькі танки, гр. пл., 14.40 „Панна Люся адає матуру" гумореска, 15.00 Для села: Огляд ринків рільних продуктів, Нар. пісні й музика, Найближчі завдання молочарства, Актуальна хліборобська гутірка, 16.00 Нар. музика, спів, 16.35 Форт. музика на 4 руки, 17.00 Театр Уяви: „Як Івась за душу з чортами танцював", з музикою, 17.30 Репортаж із днія пропаганди радія, 18.00 „Вербум нобіле" оп. Монюшка, 19.20 У день матері, 19.35 Свирковські твори у вик. Вацл. Кохановського з супр. форт., 20.00 Хоральна авдиція з супр. форт., 20.30 Програма на завтра, 20.35 Спортові вістки, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 Вечір Беранжерових пісеньок, 21.40 Спортові вістки, 22.00 Концерт орх. спів, 22.50 Останні вістки радіоденника, метеор. комунікат, огляд преси, 23.00 Танц. музика з гр. пл., 24.00—1.00 Концерт орх.

Понеділок, 31. травня 1937.

6.15 Травнева пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з гр. пл., 7.15 Для новобранців, 7.35 Музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Тягнення мільона, 11.30 Для шкіл: У країні Полярної Зорі, Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Форд-Генсхен „Мермейкерс карнавал" ревелерсн, з гр. пл., 12.25 Орхестра мандолінистів, 13.55 Розривковий концерт із гр. пл., 14.55 Львівська біржа, 15.00 Французька музика з гр. пл., 15.35 Львівські біжучі вістки, 15.45 Господарські вістки, 16.00 „Дещо про риж зі сметаною — більше про риж без неї" гутірка для старших дітей, 16.15 Польські пісні у вик. шк. хору з Давидгородка, 16.45 Пятьсот літ польської гостинности, 17.00 Концерт солістів: спів, віол., форт., 17.50 Польські сіти на Атлянтику, 18.00 У країні басків, 18.10 З країни чардаша, гр. пл., 18.30 Техн. скринька, 18.40 Програма на завтра, 18.50 Актуальна гутірка, 19.50 Спортові вістки, 20.00 Розр. музика, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка 21.00 Танкова музика, 21.45 „Битва за Хоронжанку" опов. Ж. Качковського 22.00 Концерт орх., спів (у програмі бельгійська музика), 22.50 Останні вістки вечірнього денника, Метеорольог. комунікат, огляд преси, 23.00 З альбому співака, 23.30 Музика з гр. пл., 24.00—1.00 Концерт у вик. орх.

Вівторок, 1. червня 1937.

6.15 Пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з гр. пл., 7.15 Для новобранців, 7.35 Музика з гр. пл., 7.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Прогулька з пригодами, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Інформаційна газетка в українській мові, 12.25 Легкий концерт військової орхестри, 13.55 Оперовий фрагмент, гр. пл., 14.55 Львівська біржа, 15.00 „Івась і Гануся" у вик. учениць, 15.25 Оперова музика з гр. пл., 15.40 Львівські біжучі вістки, 15.45 Господарські вістки, 11.00 Чим є твій татко: Огородник, 16.20 Пісні у вик. хору; 16.45 Дорога до Буркуту, вигл. зв. Бол. Ліпочинський, 17.00 Сальон. тріо, 17.50 Актуальна туристична гутірка, 18.00 Фінансо-госп. огляд, 18.10 М. Флета співає, гр. пл., 18.25 Діти вулиці у польській повісти, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Два злодії, скеч, **19.15 Сучасна пісня ріжних народів у виконанні Марії Сокіл і Антона Рудницького (у програмі пісні Кирила Скотта, Сергія Василенка Іг. Стравінського, Й. Маркса, Фр. Крайзлера, Белі Бартока, Мор. Равеля, Альб. Руселя, Риш. Штравса, Серг. Прокопієва).** 19.50 Спорт. вістки, 20.00 Концерт симф. орх., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Хліборобські вістки, 21.05 Квартет і солісти, 21.45 „Битва за Хоронжанку" (II), 22.00 Стравінський і Респігі, гр. пл., 22.50 Останні вістки радіоденника, метеор. комунікат, огляд преси, 23.00 Концерт бажань, 23.30 Танкова музика, 24.00—1.00 Орх. концерт.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно-продажа: Бельги бельг. 89·38, 88·95, Доляри американські 5.28·50, 5.26·00, доляри канад. 5.28·50—5.26·00. Фльорени гол. 291·27—289·55, Франки фр. 23·67—23·53, Франки швайцарські 121·10—121·30, Фунти анґл. 26·18—26·02, Гульдени данц. 100·20—99·80, Корони ч. 18·20—17·60, Кор. дан. 116·84—116·00, Кор. норв. 131·53—130·55, Корони шв. 134·98—134·00, Ліри італ. 25·50—26·80, Марки фінлянд. 11·35—11·20, Марки нім. 124·00 — 124·00, Шіл. австр. 98·50—98·00, Марки нім. сріб. 133·20, 131·50, Тель Авів 26·15—26·01.

Акції.

Банк Подільський 101·50, 101·00, 101·50, Цукор 29·75, Вуголь 18·50, Ліліпоп 12·40, 12·50, Островець 23·50, Ста. аховичі 28·50. 28·75. Тенденція здержана.

Папери

3 поз. інвест. 1 ем. 63·25, серія конот. 2 ем. 64·00, серія 84·00, 5 конверс. 57·00, 6 дол. 54·00, 53·75, купон 17·57, 4 прем. дол. 38·75, 38·25, 4 консолід. 53·75, 53·50, 53·25, 53·00, 53·14 — 3 ост. дрібні. Тенденція дещо слабша.

Збіжжя.

Львів, дня 29. травня 1937

Пшениця одностайна черв.	29·00—29·25
Пшениця збірна червона	28·00—28·20
Пшениця одностайна біла	28·75—29·05
Пшениця збірна біла	28·00—28·20
Жито шт. I.	24·25—24·55
Жито шт. II.	24·00—24·20
Вика темна	19·00—19·50
Вика сіра	18·00—18·50
Мука пшен. разова до 0·95 %	31·50—32·05

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Маслосоюз устійнив дефінітивно ціни масла франко магазин у Львові

від 19. V.—20. V.

За 1 кг. масла	
„ „ дес. бочк.	2·85
„ „ експ. включно з оп.	2·90
	2·90

від 21. V.—25. V.

1 кг. масла	2·65
„ дес. боч.	2·70
„ дкспор	2·70

від 26. V.—28. V.

За 1 кг. масла бдьок.	2·45
„ „ бочк.	2·50
„ „ експорт. дає зачет	2·50

29. V.

За 1 кг. масла бдьок.	2·40
„ „ бочкового	2·45
„ „ екс. дає зачет	2·45
Молоко	17—18
Яйця	2·65—2·75

Тенденція на масло, і яйця здержана, на молоко сильна.

ПТИЦЯ.

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 29. V. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, added льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курята 1. кл. товсті від 0·60 кг вагору 1·80 зол.
Курки молоді I. кл. товсті без вапняку на ногах від 1.50 кг вагору 1·05 зол.
Слабших сортів від вище поданих не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Дирекція Дівочої Гімназії Рідної Школи ім. Кокорудзів з правами державних шкіл у Львові, при вул. Моджеєвської 9 (рівнобіжна з вул. Листопада) приймає зголошення учениць до гімназії і ліцею на шкільний рік 1937/1938 до дня 10. червня н. р. В шк. р. 1937/38 будуть такі кляси: а) Чотири кляси гімназії нового типу. б) I-ша кляса загальноосвітнього ліцею (гуманістичний відділ) в) VIII-ма кляса гуманістичного типу. Шкільні оплати як у державних школах. — **Головна Управа Рідної Школи.**

БЕЗКОНКУРЕНЦІЙНО! „Charmes" — матові РЕФОРМИ 3·55 „Milanes" — тривалі „ 1·85 **„ДІМ ВОЛІЧКИ"** 7—? Львів, Сикстуська 2 (побіч брами)

Дирекція прив. жіночої гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длугоша 17) з правами державних шкіл подає оцим до відома, що на шк. р. 1937-38 приймає учениці до таких типів шкіл: 1. чотири кляси гімназії нов. уладу, речинець вступ.ісп. до I. кл. назначить Кураторія вступні іспити до кляс II, III, IV. відбудуться в днях 17, 18 і 19. червня н. р. зголошення треба вносити до 10. червня Оплати такі самі, як у державних гімназіях. 2. **I. кляса ліцею гуманістично-природничого (комбінованого) для дівчат** найпрактичніший виділ. Вступні іспити 17.—19. червня. 3. **VIII-а кляса клясична і VIII-а кл. гуманістична давного типу;** вступні іспити до обох VIII. кляс (тільки за дозволом Кураторії) від 17.—19. червня. При гімназії є виховний Інститут, ведений фаховими силами. Точні інформації подамо на бажання. — о. В. Лицинин. 979 — 3

Дирекція Коедукаційної гімназії ім. Івана Франка в Дрогобичі подає до відома, що удокументовані подання до вступних іспитів до кляс I—IV (до IV. кл. за дозволом Кураторії) та до VIII кл. гуман. типу (теж за дозволом Кураторії) треба вносити на руки Дирекції до дня 15. червня н. р. В шкільному році 1937-38 буде ліцей гуманістичний і математично-фізичний. Замісцеві учні найдуть приміщення в бурсі. — **Дирекція.** 1012 2—3

МЕШКАННЯ

ВИБАГЛИВЕ 3—4-кімнатне мешкання в городі, від липня до винайму вулиця Львівських Дітей 57 А. 1004 2—3

СОНЯШНИЙ, фронтовий покій, для самотного пана, при родині, околиця Юра, від 15. червня, вул. Каспра Бочковського 23. 1022 1—1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ЖІНКА трийцятка, освічена, спокійна, добра господиня шукає управи домом, село або містечко у самотніх осіб. — Зголошення: Адм. „Обов'язкова". 1024 1—1

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ШУКАЄМО довіреного пана (професія і місце осідку байдуже) якому на місці влаштуємо самодільну районову висилкову складницю (без складу) Постійний місячний дохід зол. 560.— Зголошення під „46" до „Adema" Box 187 Klagenfurt — Austria.

СЛУЖНИЦЯ до всього добра кухарка. при малій родині. Адмін. „Діла" під Р.

ШУКАЄМО кореспондента українсько-польсько-німецького до торговельного підприємства у Львові. Зголошення під „Вправний" до Адм. „Діла". 1001 3-3

ПАНСІОНИ

ПАНСІОН „Марія" в Ямнім поручає покої з першорядним харчем по цінах конкуренційних від 1. червня. 1009 : -5

МОДЕРНО УЛАДЖЕНИЙ ПАНСІОН „ВІТА" У ЧЕРЧІ поручає вигідні, соняшні кімнати з печами і постілею. Першорядна дієтична кухня і лжарська поміч на місці. Зголошення: Томашівська, Львів, вул. Терези 2 Б. Тел. 267-21. 709 1-10

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 14. 2046 55-100

ВІЧНІ ПЕРА направляє скоро і дешево „Прецизія“, брама Андрольського і Шайноха один. 943 5—10

Найновіші ВІЗКИ дитячі поручає ф-ма Кін, Жовківська 17, ціни конкуренційні 1000 2—5

РІДКА НАГОДА! Перед виїздом на вакації купиш за безцін журнали в Читальні Вшехпраса, Сикстуська 19. Моди, журналі, ілюстрації, фотографічні журнали технічні, архітектонічні, лікарські, політичні, літературні, рекламові графічні в 4 мовах. 1010 2—3

БОН-ТОН вимагає чистої гардероби і комірців із пральні Кульчицького, Личаківська 117. 687 20-7

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАР
Д-р мед. Володимир Гілевич
довголітній секундар Загал. Шпиталя з днем 1. червня відкрив канцелярію
в ЗОЛОЧЕВІ, Глинянська 12.

Спеціяліст венеричних та шкірних недуг і лікарської косметики
Д-р ФІШЕР
б. довголітній лікар асистент дерматольог. клінік у Берліні, Відні та Празі
переїхав і ординує тепер від 9—1 і 3—7
ЛЬВІВ, вул. Кілінського 3.
напр. Віденської каварні
Тел. 251-68. Сепаратковi ждальні.

Косметичний Інститут і Лябораторія
д-ра О. Тушицького
Львів, вул. св. Софії ч. 3
усування аномалій цери, бородавок, пігменту, волосся, близн, дзюбів і плям, масажі, тривале усування морщин, жмаків і відмороження власною методою. Урядово затверджений 4-місячний косметичний курс в закордонною програмою. 807 5—10

ГЕЛІОТЕРМ Львів, Академічна 7 (Пасаж Шперехера)
Телефон 290—90.
Фабричний склад лікарських інструментів, меблів, апаратів рентгенівських і електро-медичних. — Низькі ціни!
Догідні умовини платности! Кошторис та фахова порада безплатно! 812 5—5

ОГОЛОШЕННЯ.

Надзірна Рада Кооперативного Банку
„ДНІСТЕР“
Товариства з обмеженою пор. у Львові скликує по думці § 29. уст. 2 статуту

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

на понеділок дня 14. червня 1937. в год. 5. вечором у власній дирекційній салі при вул. Руській ч. 20 із слідуючим порядком нарад: 1) Відчитання протоколу з XXXIX. Звичайних Загальних Зборів з дня 27. травня 1937. 2) Внесення Надзірної Ради на ревізію рішень Загальних Зборів з дня 30. травня 1935. і 28. травня 1936. в справі рахункових замкнень і білянсів за адміністраційні роки 1934 і 1935. 3) Внесення Надзірної Ради і Дирекції в справі змінених рахункових замкнень і білянсів за адміністраційні роки 1934 і 1935. 4) Внесення Надзірної Ради в справі розділу зисків за адміністраційні роки 1934 і 1935. — 5) Звіт Дирекції й Надзірної Ради з діяльности і замкнення рахунків за XLI адміністраційний рік (1936). — 6) Звіт Ревізійного Союзу Українських Кооператив з переведеної ревізії. — 7) Звіт Надзірної Ради з внеском на уділення абсолюторії Управі Товариства за XLI. адміністраційний рік (1936). — 8) Внесення Надзірної Ради: а) в справі розділу зиску за рік 1936. б) в справі визначення найвищої квоти кредиту, яку може Товариство уділити одному членові, в) в справі визначення найвищої суми зобовязань Товариства, г) в справі буджету на рік 1937. — 9) Інтерпеляції членів. — **Остап Луцький**, предсідник.

Всі українці купують доб'рий і дешевий товар, як вовни, шовки, полотна і батисти у фірмі
„МАНУФАКТУРА“
Львів, пл. Кап'тульна ч. 3.

Жалюзії склепові всіх родів
також **МЕТАЛЕВІ МЕБЛІ**
поручає Фабрика **„FABROL“** Львів, вул. Б. Гольдмана 3. тел. 306-29
Ціни конкуренційні. Цінники на бажання.

Побиваємо рекорд
дешевих цін блаватних товарів
ДЛЯ ПРИКЛАДУ КІЛЬКА ЦІН:

Панама	0.55	Вовна шкотська	1.75
Перкаль	0.70	Вовна на компл€т.	4.25
Крепон	0.70	Вовна шир. 1.30	4.75
Муслін коліровий	0.80	Полотно	0.58
Шовк до прання	1.00	Зефір	0.60
Епонж коліровий	1.10	Зефір Пріма	0.90
Епонж десеневий	1.20	Перкаліна колірова	0.70
Кора до прання	1.35	Димка на підшт.	0.70
Тафта	1.50	Шовк сирий	1.10
Монголь коліровий	1.80	Попелина на сорочки	1.25
Монголь десеневий	2.—	Всип рожевий	1.—
Креп мат кол.	2.25	Пошевки	1.75
Креп мат десен.	2.35	Підпинки ковдр.	4.50
Ацетат на сукні	2.35	Ручники купел.	0.50
Вовна Ангора	1.75	Стирки корчин.	0.40

Галицький Маґазин Новин, Львів, Галицька 15
УВАГА: При закупні товару від 5 зол. даром білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за післяплатою.
ПРИЙМАЄМО ЧЕКИ ЦЕНТРАЛІ ОБОРОТУ ТОВАРОВОГО.

ПІДЛЮТЕ
Гірський живець, купелеве заведення і літнище в пралісах Горган над рікою Лімницею на висоті 700 м. понад рівень моря.
Мінеральні цілющі води, сірчано-солоні боровинові, газові і пінкові купелі.
В купелевому заведенні і пенсіоні електричне світло, водопроводи і центральне огрівання.
Початок сезону: 15. червня.
Курацйної такси не побирають.
Комунікація: залізницею до стації Брошнів (на лінії Стрий-Станиславів), відси лісною колійкою (получення до ранніших поїздів) на місце. На замовлення гостей, що їдуть на лікування до Підлютого, висилає управа живця до Брошнева авто-дрезину. Їзда автодрезиною на місце півтора год. Дорога зі Львова до Підлютого тревас 4 і пів год., зі Стрия 2 і пів год., зі Станиславова 3 год.
Адреса й інформації: до 1. липня управа живця Підлюте — **Львів, Клушинська ч. 3. тел. 248-82.** від 1. липня: управа живця в Підлютім, поч. Перегінсько.

ХТО?!
хоче купити найліпші косметичні і гігієнічні артикули по найдешевших цінах купує тільки у найсолідніщій
ПЕРФУМЕРІЇ
С. ФЕДЕРА
Львів СИКСТУСЬКА 7, Філія КОПЕРНИКА 18а
Кожний покупець, що покличеться на оце оголошення „Діла“ дістане ЗАДУРНО гарний дарунок.

Шукаєте праці? --
Певно найдете її, якщо дасьте оголошення до нашого щоденника.

Великий вибір жіночої і мужеської галянтерії на літній сезон
поручає фірма
„ГАЛЯНТЕРІЯ“
В. Дучинський
ПЕРЕМИШЛЬ, Казимирівська 26

Всі йдемо!..
на морозиво, тістечка і овочі до нововідкритої крамниці
І. Бучка
1006 Львів, Руська 1. 2—2

Львів ФАМОЗА Потоцького 58
МИЛО ДО ПРАННЯ
МИЛА ДО ГОЛЕННЯ
ДІТОЧИЙ ПУДЕР

КІР
Львів, Уейського 6
Тел. 280-88
Станиславів, 3-го Мая 4.
ПЛЯНИ
КОШТОРИСИ
БУДОВИ

На Зелені Свята
Заступники: Вольфрам і Розенкранц, Львів, Пілсудського 11.
Оригінальні вироби д-ра Еткера: порошок будиневий, ванілевий або шоколядовий, порошок до печення „Бакін“, змішений ванілевий цукор можна тепер дістати також в українських опакуваннях.

ВАРШАВА
Незрівнянний в якості пудер і крем
ЯПОНСЬКИЙ БІЛИЙ БОЗ
завдяки якому стає цера
ОКСАМИТНО-МАТОВА.
Ціна коробки з пушком зол. 1.25
2910 ...

П. Т. Фірма
М. Фрайліха у Львові
За заложення мені бандажа, Вашого патенту щиро дякую. Тепер можу знову свобідно рухатися. Поручаю Вп. дуже радо кожному.
Др. Ян Даніельський
Старший повіт. лікар
Ряшів, вул. Замкова 7.

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ШВАЛЬНЯ БІЛИЗНИ
ЕМКА
ЛЬВІВ, ЛИЧАКІВСЬКА 14. І. ПОВЕРХ
шиє з власних і доставлених матеріялів
Великий вибір! Ціни конкуренційні

Блощиці нищить радикально
СВІЧКА С-ҐАЗ
„САНОС“, Львів, Кл. Танська 3.
Всюди можна дістати — Інформації безплатно.

Без найменшого труду можете дешево купити матеріяли на вбрання — зажадавши вперед зразків, висилаємо їх даром до всіх місцевостей у Галичині
ВИСИЛКОВИЙ ДІМ
Е. Ф. БОРИС
Перемишль, скр. 185.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ В друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.